

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 8

Dijous, 28 de setembre de 2006
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SR. JOSE-Ma. MARTIN QUIÑONES, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DIDAC PESTAÑA RODRIGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA i AMBRÓS, SR. MARCEL·LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-vuit de setembre de dos mil sis, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concurrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

La Sra. Anna Becerra Peña, es va absentar definitivament de la sessió a partir de la meitat del torn de precís i preguntes.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley de Bases.

I essent les dinou hores i vint minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 7 de data 27 de juliol de 2006.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

2 - DONAR COMPTE CONTRACTACIONS LABORALS

2.1) - Restar assabentat de la contractació en règim laboral, d'un Auxiliar d'administratiu Sra. M^aJosé Turrión Partagás, per a donar suport administratiu a la planificació, desenvolupament, implantació i seguiment de les diferents campanyes que es realitzaran en el Departament de Sanitat i Consum, del dia 4 de setembre de 2006 fins el 3 de març de 2008, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

2.2) - Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Auxiliar d'administratiu Sra. Verónica Riera Marcos, per a la realització de l'adaptació de les activitats anteriors a la Llei d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental a l'Àrea d'Urbanisme i Habitatge, durant l'any 2007, des del dia 12 de setembre de 2006, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

2.3) - Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'una Administrativa, Sra. Marta Colorado Díaz, per a realitzar funcions administratives del departament de Comptabilitat, des del dia 28 d'agost de 2006 fins el 27 de febrer de 2007, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

2.4) – Restar assabentat de la contractació, en règim laboral, d'un Conserge de Col·legi Públic, del Sr. Ernesto Pascual Ramos, per a realitzar funcions Conserge del Col·legi Públic Eramprunyà, per vacant del seu titular Sr. Josep Mª Civera Sisó que ha estat traslladat a l'Escola d'Adults, del dia 18 de setembre de 2006 fins el 17 de març de 2007, d'acord amb el que preveu el Reglament de Personal al servei de les entitats Locals.

3 - DECLARACIÓ DE COMPATIBILITAT

Declarar la compatibilitat d'activitats privades del Sr. Manuel Martínez Giménez amb DNI núm. 38.548.693-A, funcionari de carrera d'aquest Ajuntament, amb la categoria de Tècnic Superior d'Administració Especial adscrit al lloc de treball de Cap del Servei Jurídic de Serveis Municipals, Via Pública i Medi Ambient, amb l'activitat d'Administrador de Finques, a partir de l'1 d'octubre d'enguany. Tot això de conformitat amb allò que preveu la Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'Incompatibilitats del personal al servei de les Administracions Públiques.

4 - RATIFICACIÓ DE LA PROPOSTA DE NOMENAMENT D'UN MEMBRE DEL CONSELL MUNICIPAL DE MEDI AMBIENT I SOSTENIBILITAT

Ratificar, d'acord amb allò que disposa l'article 8.2 del Reglament Marc d'Organització i Funcionament dels Consells Municipals de Participació Sectorial, **la proposta de nomenament**

del sr. Antoni Marí Bernat, en representació de les universitats públiques de Catalunya i en substitució del sr. Ramón Sans Fonfría, com a membre del Consell Municipal de Medi Ambient i Sostenibilitat, òrgan de participació que amb aquesta modificació i a partir d'aquest acord queda constituït per les següents persones:

Representants dels Grups Municipals:

Sr. José María Martín Quiñones (Grup Socialista).
Sr. José Antonio Sáez López (Grup Popular).
Sr. Jaume Grau López (Grup d'EUiA).
Sr. Josep Maria Dalmau i Novell (Grup del CiU).
Sr. Albert Massana i Gràcia (Grup d'ERC).
Sr. Juan Antonio Heredia Heredia (Grup d'IC).

Representants d'entitats i associacions:

Sr. Luis Iglesias Toro (UGT Baix Llobregat).
Sr. Enric Querol Marimon (organització empresarial PIMECSEFES).
Sr. Salvador Bernadó i Surià (Cooperativa Agropecuària del Baix Llobregat).
Sra. Montserrat Cos Olià (Consell Municipal de Comerç).
Sr. Marc Andrés Casanovas (Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural).
Sr. Antoni Marí Bernat (Comissionat per al Desenvolupament Sostenible de l'UPC).
Sr. Pau Navarro Espinar (QUERCUS).
Sr. Andreu Muñoz Blay (Associació per la Defensa Forestal).
Sra. Mònica Morán Ordóñez (Unió Muntanyenca l'Eramprunyà).
Sr. Francisco Martínez Molina (Federació d'Associacions de Veïns de Gavà).
Sr. Llorenç Alerm Domènech (Entitat Metropolitana del Medi Ambient).

Veïns i veïnes de Gavà

Sr. Jordi Jiménez Horcajadas
Sr. Àngel Micolau Llambrich
Sra. Susana Paucirerol Abadal
Sr. José Robledo Villar

5 - ORDENANÇA REGULADORA DE LA TINENÇA
D'ANIMALS AL MUNICIPI DE GAVÀ
(Aprovació inicial i, si s'escau, definitiva)

PRIMER.- Aprovar inicialment el projecte de nova "**Ordenança reguladora de la Tinença d'Animals al municipi de Gavà**", disposició reglamentària d'iniciativa municipal mitjançant la qual l'Ajuntament exerceix la potestat que li reconeix l'art. 4.1.a) de la Ley 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local.

El projecte **consta de** 47 articles, dues disposicions addicionals, una derogatòria i un annex amb el quadre d'infraccions i sancions. I recull i incorpora les modificacions legals que s'han produït en la matèria, des de l'entrada en vigor (13/09/2000) de **la fins ara vigent** "Ordenança sobre animals domèstics i gossos considerats potencialment perillosos", ordenança municipal aquesta que **amb l'entrada en vigor de la nova quedarà derogada**.

SEGON.- **Sotmetre l'acord** d'aprovació, **juntament amb l'esmentat projecte d'ordenança, a informació pública** mitjançant un anunci que s'ha de publicar al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat, a un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la Corporació, **per a la formulació de possibles reclamacions i al·legacions durant el període de trenta dies hàbils** a comptar des del següent a la data en què es verifiqui la darrera publicació en els dos Butlletins Oficials previstos.

TERCER.- Cas que no s'hagi presentat **cap reclamació o al·legació** dintre del període d'informació pública, **l'acord d'aprovació inicial esdevindrà automàticament definitiu. Si es presenten** es seguirà el procediment previst en els arts. 64 i 65.1 del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals.

QUART.- **Posteriorment, trametre** a l'Administració de l'Estat i a la de la Generalitat de Catalunya, en el termini de 15 dies, **l'acord d'aprovació definitiu de l'ordenança i la còpia íntegra** i fefaent d'aquesta, **i publicar-la** en el Butlletí Oficial de la Província, inserir-la en el tauler d'anuncis de la Corporació i anunciar al DOG la referència al BOP en què s'hagi publicat íntegrament el text. **Entrarà en vigor** un cop publicat el text complet i hagi transcorregut el termini de quinze dies hàbils previst a l'art. 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per dinou (19) vots a favor (12 PSC, 3 PPC, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i dues (2) abstencions (EUiA), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Víctor Carnero va començar la seva intervenció, indicant que el nou projecte d'ordenança reguladora de la tinença d'animals al municipi de Gavà pretenia recollir tots els principis establerts per la normativa vigent en matèria de protecció dels animals, així com les mesures a tenir en compte en matèria de gossos potencialment perillosos, i recopilar la gestió dels riscos derivats dels animals domèstics i peridomèstics establertes per la Llei de protecció de la salut, i que eren de competència municipal. En aquest sentit, el Sr. Víctor Carnero va afegir que des del mes de setembre de l'any 2000, que va entrar en vigor l'Ordenança sobre animals domèstics i gossos considerats potencialment perillosos, havien entrat en vigor diverses lleis que havien modificat les existents, havent-se desenvolupat reglaments que havien introduït nous elements de gestió en aquesta matèria. Per aquest motiu, l'actual projecte d'ordenança era més extens que l'Ordenança aprovada l'any 2000, encara que per a la seva elaboració, s'havia respectat l'estructura de l'ordenança anterior. Així mateix, el Sr. Carnero va manifestar que el nou projecte d'ordenança contenia 47 articles distribuïts en 6 títols, a més de tenir dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria i una disposició final, i finalment, un annex amb el quadre resum d'infraccions i sancions. Seguidament, el Sr. Víctor Carnero va fer una descripció dels trets més principals del nou projecte, i que modifiquen significativament l'Ordenança sobre animals domèstics i gossos potencialment perillosos. En aquest sentit doncs, i en primer lloc, va dir que s'havia inclòs un nou títol primer anomenat « Tinença d'animals » en el qual es feia la distinció entre les condicions amb què es permetia la tinença, en els domicilis particulars, d'animals de companyia, d'animals domèstics i d'animals de cria (pel consum humà). Així mateix, en un segon capítol, es definien les condicions amb què es permetia la

tinença d'animals exòtics o salvatges en captivitat i la tinença d'animals considerats potencialment perillosos, prohibint-se la tinença d'animals d'agressivitat manifesta o que poguessin provocar enverinaments per la seva mossegada o picada. Finalment, es feia un recull dels condicionants que havien de complir les persones propietàries o posseïdores de qualsevol animal, tant en la seva tinença com en la seva transacció. Per altra banda, en el títol segon del projecte d'ordenança, es recollien les noves obligacions dels veterinaris i dels propietaris o posseïdors dels animals des del punt de vista de les atencions sanitàries dels animals. Així mateix, s'establien les noves condicions amb què s'havien de censar els animals de companyia, i s'inclouïa una nova espècie, la fura, com animal d'obligada identificació amb microxip, i juntament amb els gossos i els gats s'havien de registrar al cens municipal d'animals de companyia. Per altra part, en el capítol destinat als gossos considerats potencialment perillosos, s'havien inclòs noves races i circumstàncies que descrivien aquesta consideració, introduint-se al mateix temps les obligacions dels propietaris d'aquests gossos, tant des del punt de vista administratiu (tramitació d'una llicència per a la seva tinença i/o conducció) com de les mesures de seguretat. Finalment, es parlava de les normes de convivència i de tracte dels animals, no només dels de companyia sinó de qualsevol tipus, d'acord amb les necessitats pròpies de la seva espècie i raça. En tercer lloc, es parlava en el títol tercer dels mètodes de vigilància i seguretat amb què s'han de passejar els gossos per la via pública. El títol quart feia referència a la recollida d'animals de companyia abandonats. Així mateix, s'inclouïa un nou títol, el cinquè, que feia referència a les condicions dels establiments de venda i altres nuclis zoològics, ja que els ajuntaments, d'acord amb la normativa vigent, tenien competència en la vigilància i el control dels nuclis zoològics amb animals de companyia, especialment els establiments de venda, guarda, recollida i cria. Per la seva part, el títol sisè establí el règim sancionador, diferenciant entre les infraccions generals regulades per la llei de protecció dels animals, i les infraccions específiques per a gossos considerats potencialment perillosos, ja que la competència sancionadora era diferent segons la gravetat de les infraccions. D'altra banda, s'havia inclòs un apartat en el que s'estableix la reducció del 60% sobre la quantitat fixada prèviament quan les multes per la comissió d'infraccions lleus es fan efectives abans que es dicti la resolució sancionadora. I finalment, en l'annex, s'establí el quadre d'infraccions i de sancions, les quals s'havien ampliat d'acord amb les novetats legislatives i el seu import s'havia adequat també a la nova llei de protecció dels animals.

Després de l'exposició del Sr. Víctor Carnero, va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va manifestar que tal i com ja havien manifestat en la comissió informativa, realment s'havia fet un esforç important d'adaptació a la legislació vigent, i a més, l'ordenança s'havia complementat amb aspectes que no previstos en el seu moment, la qual cosa era una bona feina que calia reconèixer. Tanmateix però, també va recordar que en la comissió informativa ja havia avançat tot un seguit de qüestions que en la seva opinió calia concretar i matisar, com per exemple el fet que en el títol preliminar i títol primer hi havia una certa indefinició en alguns dels conceptes, la qual cosa calia acotar el màxim possible per evitar posteriors interpretacions que podessin donar lloc a conflictes legals. En aquest sentit, el Sr. Grau va dir que, per exemple, en l'article 12.3, es parlava de l'obligació de fer-se càrrec de les despulles dels animals morts, però no n'explicitava la manera de portar-ho a terme. També en l'article 28, s'esmentava la recollida de les deposicions dels animals a la via pública, la qual cosa era certament un tema que neguitejava a la població de Gavà, i que a més, esdevenia un problema sanitari que no calia minimitzar, i en aquest sentit, tot i que la regulació que feia l'ordenança sobre aquests aspectes era força correcte, pel contrari, no s'explicitava a quin dels cinc tipus de contenidors actualment instal·lats a la via pública s'havien de

dipositar les esmentades diposicions. Per altra part, i pel que feia als establiments de cria i venda d'animals domèstics prevista a l'article 33, el Sr. Grau va dir que pensava que calia afegir al seu punt segon l'obligació de quan es tractés de la venda d'animals exòtics, que podrien general un cert risc si aquests tipus d'animals s'escapessin del control del seu propietari, que al menys es podés tenir un mínim control del tipus d'animals d'aquestes característiques existents a Gavà, de tal manera que potser seria bo que els venedors i criadors comunicuessin mensualment a l'ajuntament quins eren els animals que s'havien venut, per tal de poder una resposta ràpida en cas de necessitat. En qualsevol cas, el Sr. Grau va dir que hi havien encara alguns aspectes més a concretar, però que al no disposar del text en format electrònic, no s'havien pogut presentar per escrit i discutir-les amb més deteniment amb el Sr. Tinent d'Alcalde de l'Àrea, raó per la qual va dir que les presentarien com al·legacions durant el termini d'informació pública de l'expedient. Finalment, el Sr. Grau va dir que només volia afegir un parell de coses: la primera d'elles, relativa al fet que potser caldria aprofundir o concretar més el tractament que s'havia de donar als animals abandonats, ja que pensaven que potser no es feia una gestió prou adient des del govern municipal aquests darrers anys, afegint que s'hauria de tendir cap a limitar o prohibir el sacrifici dels animals abandonats, llevat de casos extrems en els quals els serveis veterinaris informessin, per exemple, que l'animal no tenia cap possibilitat de sobreviure; i la segona, que no veien massa disposició per part del govern municipal cap a facilitar espais a les entitats i associacions protectores d'animals on podessin portar a terme la tasca d'acolliment inicial dels animals abandonats, i la seva possible adopció, indicant a aquests efectes que, en la seva opinió, l'ajuntament s'hauria d'implicar més a fons en aquestes qüestions. En tot cas però, el Sr. Grau va concloure la seva intervenció indicant que el contingut de l'ordenança en el seu conjunt era important i positiva per a la nostra ciutat, si bé la clau de la mateixa residia, per EUiA, en la seva més àmplia difusió, amb la finalitat d'impedir, com havia passat alguna vegada, que l'ordenança només fos coneguda pels serveis municipals encarregats de la seva aplicació, i en canvi, els seus destinataris només en tinguessin un coneixement aproximat, donant lloc pel seu desconeixement a una imposició en cascada de sancions municipals, que podrien tenir un efecte contrari al desitjat.

De la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que el seu grup va apreciar inicialment aquest tema com un intent seriós de regular i atorgar una certa coherència a tota aquesta qüestió relacionada amb els animals en el seu conjunt, raó per la qual el seu grup va presentar tres esmenes més aviat de caràcter eminentment tècnic, respecte de les quals només els havia estat acceptada la primera de les formulades, relacionada amb el sacrifici dels animals, atès que les dues restants, tot i la posició favorable cap a les mateixes per part de l'equip de govern, entraven en un qüestió competencial que impedia formalment la seva acceptació. En qualsevol cas, el Sr. Reyes va dir que a la vista de l'anterior, el seu grup donaria suport a la proposta d'acord, si bé va puntualitzar que coincidia amb l'apreciació del Sr. Grau envers la necessitat de potenciar la difusió de l'ordenança, i molt especialment, sobre la necessitat de sensibilitzar els nostres ciutadans i ciutadanes respecte dels valors que aquesta incorporava.

Per la seva part el Sr., Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va indicar que el seu grup també donaria suport a l'ordenança, si bé va assenyalar que en la comissió informativa havien exposat que els gossos perillosos tenien l'obligació d'anar subjectes amb un cadena i portar un morrió, tant en els espais públics com en les zones comunes de les Comunitats de propietaris, demanat en aquest sentit quines possibilitats hi havien de que, en el cas d'edificis en els quals el règim predominant fos el de lloguer, s'establís en els contractes d'arrendament la prohibició de tenir gossos qualificats de perillosos dins de la

vivenda, sense que fins ara s'hagués donat resposta a aquesta qüestió. En qualsevol cas, encara que tampoc s'havia passat en word el text de l'ordenança, tal com s'havia dit que es faria, el Sr. Dalmau va dir que el grup municipal de CiU donaria suport a la proposta.

En el seu torn el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC , va dir que el seu vot canviaria respecte del que s'havia manifestat inicialment en comissió, atès que el seu grup havia pogut constatar que, efectivament, en l'ordenança s'havien incorporat les modificacions legals aprovades pel Parlament de Catalunya, procedint-se per tant a una transposició correcta de les mateixes, el Sr. Llobet va dir que el grup municipal del PPC donaria suport a la proposta.

Finalment, en relació a les anteriors intervencions, el Sr. Víctor Carnero va indicar en primer lloc que qualsevol al·legació que es presentés durant el termini d'informació pública de l'expedient, seria analitzada degudament per l'equip de govern, amb la voluntat de millorar el text en tot allò que fos possible. Així mateix, va dir que compartia amb EUiA i ERC la voluntat de difondre al màxim el contingut de l'ordenança, no només per donar-la a conèixer, sinó també, i molt especialment, per tal de sensibilitzar als ciutadans i ciutadanes de Gavà. D'altra banda, el Sr. Víctor Carnero va dir que li constava que ahir, aproximadament cap a dos quars de deu del matí, es va enviar a tots els grups municipals el text de l'ordenança, i que aquest matí havia fet comprovar que efectivament això havia estat així. Tot i amb això, el Sr. Carnero va recordar que una còpia en paper ja s'havia fet arribar als grups feia més o menys un mes, insistint per altra part en que aquest matí li havien assegurat que l'ordenança s'havia tramés correctament, si bé no a l'adreça personal dels regidors, sinó a la dels mateixos grups.

6 - RATIFICACIÓ MODIFICACIÓ ESTATUTS DEL CONSORCI DEL PARC AGRARI DEL BAIX LLOBREGAT

Primer.- Aprovar inicialment la ratificació de la modificació dels estatuts del Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat, mitjançant l'adopció del nou text estatuari que s'adjunta com annex al present acord i que s'aprova de forma simultània.

Segon.- Encomanar al Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat la realització del tràmit d'exposició pública legalment exigida per efectuar aquesta modificació estatutària, a efectes de facilitar la seva realització en un acte únic.

Tercer.- Comunicar el present acord al consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat i a les altres entitats consorciades, als efectes escaients.

Quart.- Facultar a l'Alcalde i al tinent d'alcalde de Promoció de la Ciutat i Esports, indistintament per a la signatura dels documents que siguin necessaris per a la formalització del present acord.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per divuit (18) vots a favor (12 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.3. lletra g) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

El Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va manifestar que el seu grup votaria a favor de la proposta, assenyalant que es tractava d'una vella reivindicació compartida per molts dels grups presents en el ple, si bé inexplicablement, en l'anterior govern de CiU, no s'havia posat mai en marxa.

Per la seva part el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va manifestar que el seu grup s'abstindria, no tant per l'entrada de la Generalitat en el consorci, sinó per mantenir la coherència i el mateix posicionament que ja s'havia expressat per part del seu grup quan l'Ajuntament de Gavà es va incorporar al consorci. En tot cas, el Sr. Llobet va dir que no tot el món de la pagesia es trobava degudament representada en el consorci, recordant que a més d'Unió de Pagesos, a la comarca hi havien altres col·lectius i organitzacions agràries que també tenien dret a formar part del consorci, ni tampoc els resultats obtinguts aquests darrers anys era per posar-se a tirar coets, ja que de moment només hi havia hagut una gran despesa de fons europeus, assenyalant a més que, per part d'aquest ajuntament, s'hauria de comprovar si aquests ajuts s'havien destinat a la finalitat per la qual van ser atorgats. Finalment, el Sr. Llobet va manifestar que el PPC mantindria el mateix posicionament que venien mantenint respecte d'aquesta qüestió, afegint en darrer terme que seguirien també amb una posició més aviat crítica, com la d'aquests darrers anys.

7 - CONSTITUCIÓ I ESTATUTS DEL CONSORCI PER A LA GESTIÓ DEL SERVEI PÚBLIC DE TELEVISIÓ DIGITAL TERRESTRE

(Aprovació definitiva)

PRIMER.- **Desestimar** les al·legacions presentades per part del Sr. Marcel·lí Reyes i Vidal, regidor i portaveu del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya, en relació a la creació d'un Consorci per gestionar directament --de forma compartida amb els municipis Castelldefels, Viladecans, Sant Boi, El Prat de Llobregat, Begues i Sant Climent de Llobregat-- el servei públic de televisió digital local corresponent al programa núm. 4 del canal múltiple 46, aprovat inicialment per acord de Ple de 27 de juliol de 2006. **La desestimació es basa en l'informe** que hi ha a l'expedient administratiu, que s'accepta i s'incorpora al present acord com a motivació, a l'empara d'allò que estableix l'art. 89-5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Una fotocopia compulsada de l'esmentat informe s'adjuntarà a la notificació que es practiqui als interessats.

SEGON.- **Aprovar definitivament la Constitució i Estatuts del Consorci per a la gestió del servei públic de televisió digital terrestre**

TERCER.- **Traslladar el present acord plenari als ajuntaments** que integrarien inicialment el Consorci, **així com a la Direcció General de Mitjans i Serveis de Difusió Audiovisuals de la Generalitat de Catalunya.**

QUART.- **Els acords dels membres del consorci juntament amb els seus estatuts s'hauran de trametre a la Direcció General d'Administració Local de la Generalitat per a la inscripció del consorci** a la secció complementària corresponent del registre dels ens locals de Catalunya, conforme a l'art. 313.5 del ROAS.

CINQUÈ.- Facultar – en allò que calgués – al sr. Alcalde, o al Tinent d'Alcalde en qui delegui, **per a la formalització** del consorci i qualsevol altre acte que siguin necessari en desenvolupament del contingut d'aquest acord plenari.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 IC-EV-IG), un (1) en contra (Sr. Reyes d'ERC) i set (7) abstencions (3 PPC, 2 EUiA i 2 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.3. lletra g) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

Abans de l'explicació inicial de la proposta, el Sr. Alcalde va indicar que en aquest punt es produïa el que va anomenar com una "anomalia procedimental", en el sentit de que ERC havia entrat recentment unes esmenes, després del període d'informació pública de l'expedient i després de la celebració de la comissió informativa, amb el benentès que aquestes darreres esmenes presentades, que pretenien que fossin votades en el ple, eren idèntiques a les al·legacions formulades ja en el seu dia per dit grup municipal, durant l'esmentat termini d'informació pública de l'expedient. Així les coses, el Sr. Alcalde va dir que des d'un punt de vista procedimental, aquestes esmenes no podien ser tractades en aquest ple. Tanmateix però, el Sr. Alcalde va dir que tampoc hi tenia cap inconvenient, ja que el sentit del vot del grup majoritari de l'equip de govern, seria exactament el mateix que ja va ser expressat en el seu moment, i que per tant, res canviaria al respecte. Finalment, el Sr. Alcalde va demanar al Sr. Reyes que reconsiderés la seva posició, ja que a més de l'anterior, aquesta manera de procedir podia constituir, en la seva opinió, una descortesia cap a la resta de companys del ple, atès que no havia donat possibilitat de que fossin debatudes per la resta de grups en el si de la comissió informativa.

Seguidament va respondre el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, indicant que, certament, en aquest món tot era discutible, i que la seva voluntat no era precisament la d'avorrir al personal amb una lectura exhaustiva de les esmenes presentades, sinó tan sols que quedés constància en el ple municipal, ja que es tractava d'esmenes serioses. Així doncs, el Sr. Reyes va manifestar que tampoc pretenia que es votessin les esmenes en tots els seus apartats, sinó que en tindria prou amb una votació de les esmenes d'una manera més o menys global.

Va respondre el Sr. Alcalde, assenyalant que a l'hora de dirigir les sessions, i especialment les del ple, intentava no saltar-se el reglament, però que, a la vegada, era també bastant flexible en la seva interpretació, en el sentit de facilitar al màxim el dret a la paraula dels regidors, si bé en aquesta cas, va insistir en el fet de que es tractava d'una pura repetició de les al·legacions ja formulades en el seu dia, i a més, que si el que pretenia era que constés a l'acta del ple el rebuig de l'equip de govern, és a dir, dels grups municipals del PSC i d'IC-EV a dites al·legacions, ja en quedaria constància, atès que no s'acceptarien. Per tant, el Sr. Alcalde va demanar novament al Sr. Reyes que no l'obligués a exercir les atribucions pròpies del seu càrrec d'alcalde, i en aquest sentit, li va demanar que procedís a retirar les esmenes presentades, ja que aquestes s'havien d'haver vist en comissió, tota vegada que no era correcte presentar-les el dia abans de la celebració del ple, impeding el seu coneixement per la resta de grups, sense perjudici d'examinar les al·legacions presentades per ERC durant el termini d'informació pública, que eren exactament idèntiques a les esmenes presentades a última hora, sense cap tipus de variació material.

Al seu torn, el Sr. Reyes va manifestar que si s'examinés aquest cas des de la perspectiva estrictament legal, també havia de dir que, fins ara, no havia rebut més que una simple contestació verbal, en comissió, a les al·legacions presentades durant el termini d'informació pública, i a més, tant sols en el sentit de que dites al·legacions havien estat desestimades, i res més. Així doncs, atès que no hi havia constància ni de quines eren les al·legacions formulades per ERC, ni de que el grup municipal d'ERC conegués quins eren els arguments en base als quals aquelles s'havien desestimat, el Sr. Reyes va dir que, encara que de ben segur que no era un tema apassionant per les masses, volia que constessin en el ple, no tant pel fet de que constés el vot negatiu, sinó perquè quedés clar en que consistien dites al·legacions.

Finalment, el Sr. Alcalde va manifestar que era una qüestió de procediment, i que si li semblava bé, en la immediata exposició de la Sra. Tinent d'Alcalde, quedaria suficientment explícit el perquè es rebutjaven les al·legacions presentades per ERC, afegint que si en el seu torn, el Sr. Reyes volia defensar tan les al·legacions com les esmenes, podria fer-ho, però en cap cas hi hauria votació de les esmenes presentades, sinó la votació del punt tal com estava formulat.

A continuació, va fer ús de la paraula la Sra. Laura Barrufet, la qual va començar la seva intervenció indicant que el passat ple de juliol es va adoptar l'acord de l'aprovació inicial de la creació del consorci per a la gestió de la televisió digital local pública, juntament amb els seus estatuts, indicant que un cop els estatuts havien estat sotmesos a informació pública, s'havia presentat una al·legació per part del portaveu del grup municipal d'ERC. Tanmateix, abans d'iniciar la defensa del posicionament de l'equip de govern, la Sra. Laura Barrufet va dir que li agradaria recordar un parell de fets que tenien relació amb el que estàvem debatent: d'una banda, recordar que el consorci de la Televisió Digital Local Pública el composaven set municipis (El Prat, Sant Boi, Castelldefels, Begues, Sant Climent, Viladecans i Gavà), i que a tots ells els unia la voluntat de crear una televisió de qualitat i de futur, un servei al ciutadà, així com el fet d'iniciar un projecte novedós, sabent que implicava un esforç de coordinació i de voluntats; i d'altra, que aquests set municipis tenien característiques pròpies i sensibilitats diferents, però que tot i així, s'havien posat d'acord en la creació del Consorci i en l'elaboració d'uns estatuts que havien consensuat tots els municipis. Així doncs, la Sra. Barrufet va dir que els estatuts que avui es portaven per a la seva aprovació definitiva, eren el fruit de posades en comú i discussions que havien donat com a resultat una posició única i validada per tots set. Per altra part, la Sra. Laura Barrufet va prosseguir la seva intervenció indicant que el grup municipal d'ERC havia formulat 8 esmenes, subdividides en subapartats, afegint que tractaria les esmenes en bloc, ja que tenien unitat temàtica. En primer lloc, respecte de l'esmena relativa a la composició i el funcionament del Consell de Participació, va dir que seguint el que formulava la Llei de la comunicació de l'Audiovisual de Catalunya, el consell de participació que proposaven els estatuts seria el que la llei contemplava com a Consell assessor consultiu, i que regularia el reglament d'organització que el consorci aprovés posteriorment. Així mateix, sobre la representació dels grups de l'oposició als òrgans de govern, ERC demanava que tots els grups de l'oposició estiguessin representats, mentre que per l'equip de govern, s'entenia que la llei no exigia que la representació dels ajuntaments respongués necessàriament a la composició política interna. En aquest sentit, la Sra. Barrufet va dir que anar més enllà suposaria un condicionament, per part del Consorci, als plenaries municipals, en l'elecció dels seus representants que podria fregar la vulneració de l'autonomia municipal. En tercer lloc, i respecte

de la tercera al·legació, relativa a la proposició d'una forma de contractació del personal, va dir que tornava a ser a ser una regulació de la forma organitzativa de la gestió del servei i per tant, hauria de ser al reglament d'organització i funcionament del servei a qui li pertocava. Respecte de la quarta al·legació, referent a la televisió local com a eina de formació, la Sra. Barrufet va manifestar que també en aquest cas, hauria de ser el reglament del consorci qui ho hauria de contemplar, afegint al mateix temps que l'incís final de l'article 9 ja ho contemplava. Respecte de la cinquena esmena, referent a la protecció dels drets laborals dels actuals treballadors dels serveis audiovisuals municipals, la Sra. Barrufet va dir que la sorpresa aquesta al·legació, i a més, semblava feta amb una mica de mala intenció, sobre tot quan aquest punt ja es va tractar en l'anterior ple, i més quan era ben sabut que aquest havia estat una de les prioritats d'aquest equip de govern. A aquests efectes, va dir que no calia esmenar res, els estatuts donaven plena garantia als treballadors de Gavà TV, i així havia quedat clar en les reunions que havien hagut entre els treballadors i la direcció i o amb l'equip de govern. A més, la Sra. Barrufet va insistir en el fet que, des de l'inici, des dels primers plantejaments de la creació de la TDT, el futur dels treballadors no havia estat negociable per part d'aquest equip de govern. Pel que feia a la sisena al·legació, relativa al procés de substitució dels actuals serveis de televisió municipals, va manifestar que aquest compromís no era possible perquè no depenia del consorci l'inici de l'emissió, si no que estava a expenses de la concessió que atorgava l'òrgan competent, que era el Ministeri d'Indústria. En relació a la setena, sobre creació i funcions del consell de participació, la Sra. Barrufet va manifestar que el grup municipal d'ERC proposava que en la sessió constitutiva del consorci s'aprovés el reglament d'organització, quan el cert era que es tractava d'un impossible, atès que la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya disposava que les aprovacions dels reglaments havien de seguir un procediment diferent, consistent en una aprovació inicial, seguida d'una informació pública, una audiència als interessats i una aprovació definitiva. Finalment, respecte de la darrera al·legació, va dir que ERC proposava procediments sobre el calendari i contingut del contracte programa, indicant en aquest sentit que aquest no era més que un document que regulava les relacions mútues entre l'ens associatiu que aplegava als titulars del servei (els ajuntaments) i la societat gestora d'aquest, la qual cosa tornava a ser una forma de gestió del servei que pertocava regular al reglament d'organització i funcionament i no pas als estatuts. Per tant, la Sra. Laura Barrufet va dir que es podia concloure que els estatuts seguien en tot moment la llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, que del conjunt de les al·legacions presentades, quatre no corresponien a uns estatuts, sinó a un reglament d'organització, que una de les al·legacions no era competència del consorci ni dels ajuntaments que el conformaven, que dues feien referència a incloure la participació d'entitats i de grups municipals que estaven a l'oposició, afirmant de contrari que l'equip de govern pensava que la participació de les entitats i persones vinculades als audiovisuals estava plenament garantida, així com la dels grups de l'oposició, sense oblidar, a més, que pel que feia a la participació, l'oposició tenia representació en totes les juntes de govern dels organismes autònoms, fet aquest que no es donava en masses ajuntaments, i que pel que feia a la participació de ciutadans i ciutadanes i d'entitats, que era el que ERC remarcava, aquest govern havia aprovat un ROM que era un dels més avançats en aspectes com el de la participació, afegint en aquest sentit que teníem una festa major plenament participativa, consells sectorials, consell de la ciutat, etc. , en els quals hi tenien cabuda tots els ciutadans i ciutadanes de Gavà, indicant ja en darrer terme que els estatuts ja asseguraven la continuïtat dels treballadors en el nou ens, raó per la qual no calia cap esmena. Així doncs, la Sra.

Laura Barrufet va dir que es desestimaven les al·legacions presentades per ERC, i es portaven els estatuts per a la seva aprovació definitiva.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, recordant que s'havien presentat vuit esmenes per part del seu grup municipal, amb diversos subapartats, i que potser podia comportar una certa feina, però en la seva opinió la resposta havia estat excessivament telegràfica, afegint que fins i tot alguna esmena ni l'havia reconeguda, com per exemple la núm. 3, referent a les possibilitats d'externalització. A més, va dir que després de tanta brevetat, acabar parlant de judicis d'intencions i de la festa major, li semblava tot plegat una mica exagerat. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que en la seva opinió ERC havia fet una tasca rigorosa, que en cap moment arribava a empitjorar la proposta inicial, afegint d'altra banda que entenia que, en aplicació de les majories, no ja a nivell local, sinó quasi comarcal, es desestimessin les al·legacions formulades, però sí que, com a mínim, a la vista de tot plegat, el permetessin votar en contra.

De la seva banda el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va manifestar en primer lloc que, respecte de la qüestió procedimental, l'article 66 del Reglament orgànic municipal permetia la presentació d'esmenes a qualsevol punt de l'ordre del dia del ple, si bé amb caràcter preferent, s'havien de presentar amb caràcter previ a la comissió informativa, i en aquest sentit, la interpretació del Sr. Alcalde semblava correcte, tot i que també calia tenir en compte que es permetia la presentació d'esmenes "in voce" a la mateixa sessió, encara que no com a norma general, fet aquest que es respectava quasi bé sempre per part dels grups municipals. Tot i amb això, el Sr. Grau va manifestar que considerava que si s'havia formulat una concreta petició per escrit per part d'ERC, aquesta s'hauria d'haver inclòs en la documentació que es facilitava als grups amb caràcter previ a la sessió, encara que també era cert que ERC la podia haver fet arribar als grups. En qualsevol cas, el Sr. Grau va demanar a l'Alcaldia que si en futures ocasions es plantejava una qüestió similar, que al menys la resta de grups en podés tenir coneixement abans de la sessió. Per altra part, i sobre el fons de la qüestió, la posició d'EUiA ja havia quedat clara en el moment de l'aprovació inicial dels Estatuts, indicant aquests efectes que potser no era el millor model d'organització, atès que perdia part del caràcter de proximitat que tenia la televisió local, que era l'aspecte més valorat pel seu grup, també era cert que l'actual marc normatiu no permetia gaires opcions, i en aquest sentit, la solució del consorci amb altres ens locals de la comarca era prou raonable, i per tant, es podia considerar adequada. En qualsevol cas però, el Sr. Grau va manifestar que no se'ls havia presentat en cap moment, ni en cap òrgan ni àmbit d'aquest ajuntament, cap mena de previsió econòmica a l'estudi de viabilitat, amb la finalitat de poder conèixer quan representaria per Gavà aquest servei de televisió digital terrestre, tota vegada que per EUiA, qualsevol projecte empresarial havia d'anar acompanyat d'una mínima previsió. Així doncs, EUiA trobava faltant una mínima previsió o estimació de quants diners li costaria a Gavà aquest servei, si seria superior o inferior a l'actual televisió local, i en definitiva, si seria o no un servei rendible des de la perspectiva de la informació que arribaria a la ciutadania. L'altra qüestió que calia apuntar - va dir el Sr. Grau - feia referència a la continuïtat dels treballadors i treballadores de GTV, indicant que encara que semblava que en els estatuts aquesta qüestió quedava resolta, ja que més o menys venia a dir que de forma preferent, es mantindrien els llocs de treball, no hi havia una garantia absoluta de que això fos així, recordant l'exemple de CAVIGA. Així doncs, en la seva opinió, l'actual redacció dels estatuts es podia entendre més com un compromís o un objectiu que no

pas una garantia absoluta, i a aquests efectes, el Sr. Grau va dir que volia deixar molt clar que EUiA defensaria la continuïtat de l'equip de persones que havien treballat a la televisió de Gavà, atès que havien demostrat sobradament la seva eficàcia, essent impensable que aquest capital humà i professional es perdés en la nova televisió comarcal. En tot cas, el Sr. Grau va dir que d'aquí a pocs mesos hi hauria d'haver una solució al respecte, però que la continuïtat no estava en absolut gens garantida.

Per la seva part el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va indicar que ja en el ple de 27 de juliol, el seu grup municipal va exposar la seva opinió respecte d'aquests estatuts, assenyalant que la seva posició havia estat la de l'abstenció, i en aquest sentit, va manifestar que la seva intervenció seria molt breu, només per manifestar que, tota vegada que no s'havia produït cap variació en el text des de aleshores, CiU seguia mantenint la seva posició inicial, i per això, s'abstindrien en aquesta concreta proposta d'acord.

Per altra el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que el seu grup també s'abstindria, a l'igual que ja va fer en el moment de l'aprovació inicial dels estatuts, tot i que calia reconèixer que el PPC havia estat potser la única força a la qual calia admetre una certa evolució sobre aquesta matèria, ja que de la seva posició inicial contrària a les televisions locals, no tant per què no fossin una eina adient pels ciutadans com a mecanisme de transmissió dels valors de la nostra societat, sinó per la utilització política que es podia intuir, com de fet el temps així ho havia demostrat, s'havia passat a una certa acceptació, ja que no hi havia altra solució, atès que el model era que el que era. En qualsevol cas, el Sr. Llobet va dir que compartia bona part de la intervenció del Sr. Grau, a l'igual que compartia algunes de les esmenes formulades per ERC, que encara que de caràcter eminentment tècnic, considerava que estaven molt ben elaborades. Així, per exemple, la representació dels grups que estaven a l'oposició en les diverses poblacions, era una qüestió de calaix, ja que pensava que tots els grups hi haurien d'estar representats. A més, i en relació als treballadors de GTV, va dir que també era un punt que preocupava al PPC, ja que encara que els estatuts contenien una previsió al respecte, calia també que els nous representants en el consorci ho tinguessin també prou clar, només per què no tornés a passar, com ja s'havia indicat abans pels portaveus que l'havien precedit, una cosa semblant a CAVIGA. En aquest sentit doncs, el Sr. Llobet va manifestar que calia un esforç de tothom, de l'equip de govern i de l'oposició, per tal de que els treballadors de GTV no es veiessin defraudats finalment en els seus drets, tota vegada que la decisió final no dependria de nosaltres, sinó d'uns nous representants, els quals podrien no tenir la sensibilitat necessària de cara a aquesta qüestió, la qual cosa demanava tenir un cura especial per part de l'Ajuntament de Gavà. D'altra banda, i pel que feia al contingut de la televisió a nivell local, el cert era que fins ara, la informació era fonamentalment local, és a dir, de Gavà, mentre que hores d'ara, pel contrari, es desconeixia el contingut que la nova televisió subcomarcal podria arribar a tenir, la qual cosa feia bastant difícil donar-ne l'aprovació. Finalment, i pel que feia als aspectes econòmics, el Sr. Llobet a dir que subscribia la crítica formulada pel Sr. Grau, atès que sabíem el que ens constava en aquests moments, però no el que ens costaria en el futur, tot i que pensava, com ja havia dit en més d'una ocasió, que ens costaria bastant menys, atès l'actiu que aportariem com a empresa, d'alguna manera s'hauria de compensar, tota vegada que la inversió municipal en la televisió local havia estat molt elevada. En definitiva, per totes aquestes raons, el Sr. Llobet va reiterar que el seu vot seria l'abstenció, fent avinent en aquest sentit que el PPC ja avançava que seria especialment curós en tota aquesta qüestió, sobre tot en l'apartat econòmic.

Finalment, la Sra. Laura Barrufet va manifestar que també la posició de l'equip de govern era especialment seriosa en aquesta qüestió, indicant a aquests efectes que les al·legacions formulades per ERC havien estat objecte d'especial atenció, s'havien estudiat i s'havien contestat per escrit, recordant a més que les al·legacions podien haver estat objecte de debat en la comissió informativa, si bé aquest fet no es va donar. Així mateix, la Sra. Barrufet va recordar que el canvi de televisió analògica a digital era un procés llarg, que tot just acabava de començar amb l'aprovació dels estatuts, però que restava encara l'elaboració del reglament intern i l'elaboració d'un pla d'empresa per veure per fins on es podia arribar. Per altra part, i pel que feia als continguts, era possible que es perdés proximitat, i en aquest sentit, aquest era un fet que preocupava l'equip de govern, ja que gaudíem d'una televisió de qualitat, respecte de la qual calia veure com podia esdevenir en el futur, afegint que calia lluitar perquè no perdés aquest caràcter de proximitat. En aquest sentit, la Sra. Barrufet va dir que aquest era un repte molt interessant pels mateixos professionals del sector, tota vegada que havien pogut assistir al naixement d'una televisió local i al seu desenvolupament, i que ara podrien assistir al naixement d'una televisió digital d'abast quasi comarcal, amb uns continguts que estaven encara per desenvolupar, continguts que de ben segur que en algun cas ens podrien arribar a sorprendre, en la mesura en que es posaria en marxa una nova televisió, i una nova manera de fer televisió. Per altra part, i pel que feia a la qüestió dels treballadors d'aquest mitjà de comunicació, la Sra. Barrufet va dir que estava prou clar que aquests professionals passarien al nou ens, com així ho deia l'article 19 dels estatuts, i que a més, es tractava d'una qüestió no negociable que s'havia posat damunt de la taula a l'hora de parlar amb la resta d'ajuntaments. Finalment, la Sra. Barrufet va demanar un vot de confiança cap al nou consorci que es constituís, al qual corresponia la tasca de crear una televisió diferent a la que fins ara teníem, però sense perdre el seu caràcter d'eina al servei dels ciutadans i ciutadanes.

En darrer terme, el Sr. Alcalde va fer un parell de puntualitzacions. La primera, que agraiïa la sinceritat amb que s'havia expressat el Sr. Llobet, si bé va manifestar que pensava que, per l'acollida que havia tingut a la ciutat, s'havia desenvolupat un model de televisió que es podria qualificar d'exitós. La segona, que calia atorgar una certa confiança cap a aquest nou model de televisió, sent ben conscients que tot just acabàvem de donar el primer pas, i que no es podia posar primer un peu abans que l'altra, de tal manera que el primer que calia fer era determinar quin seria el mecanisme de gestió d'aquest nou servei, i després evidentment, com demanava el Sr. Grau, fer un pla d'empresa acurat, un pla de viabilitat, un pla de programació, etc., però sempre amb la garantia de que en aquest ajuntament els diversos grups hi podrien dir la seva en qualsevol d'aquests aspectes, tota vegada que l'Ajuntament de Gavà era part integrant del nou consorci, de la mateixa manera que es discutiria quins serien els seus representants en el consorci. En definitiva, el Sr. Alcalde va dir que ningú es pensés que amb la creació d'aquest consorci, la nova televisió quedaria allunyada ja de l'ajuntament, atès que qüestions com la programació, la despesa, se seguirien tractant en el ple, i per tant, que seguiria existint control polític per part de l'ajuntament sobre aquest nou mitjà. Per altra part, el Sr. Alcalde va dir que no es podien fer discursos contradictoris, indicant en aquest sentit que de la mateixa manera que el Sr. Llobet havia dit que el PPC seria molt curós en aquesta qüestió, més ho seria encara l'equip de govern, i sobre tot, a l'hora de destinar-hi els recursos adients. A més, el Sr. Alcalde va dir que si al PPC li neguitejava la qüestió de la continuïtat del personal, a l'equip de govern no el preocupava gens aquesta qüestió, tota vegada que estava absolutament garantida a l'haver estat inclosa en els estatuts. En qualsevol cas, el Sr. Alcalde va dir que estàvem just en el començament, i que per tant, hi hauria temps més que suficient per discutir totes aquestes qüestions, que disposàvem encara d'un any de recorregut, ja

que aquest nou servei no es posaria en funcionament fins el 2008, i que en tot cas, abans de la seva posada en funcionament, podríem discutir de models, però sense perdre de vista, com havia dit la Sra. Laura Barrufet, la qüestió de la proximitat, element aquest essencial per a l'Ajuntament de Gavà, ja que el que es pretenia era que la nostra ciutat quedés ben reflectida, fins el punt que bona prova d'això ho era el fet que més que defensar un criteri de proporcionalitat, l'ajuntament defensava un criteri d'igualtat, en el sentit que més que tenir en compte un model en funció del nombre d'habitants, que podia ser perfectament legítim, es defensava un model per ciutat. Per tot això, el Sr. Alcalde va dir que calia començar a treballar, però que es podia fer de manera positiva, atès que encara disposàvem del termini d'un any per debatre totes les qüestions abans apuntades.

8 - MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES ORDENANCES REGULADORES DEL PLA PARCIAL "LES FARRERES" (Art. 17.1, parcel·la E002) **(Aprovació provisional)**

Primer.- Aprovar provisionalment la "Modificació Puntual de les ordenances reguladores del Pla Parcial "Les Farreres" (Art. 17.1, parcel·la E002)", promoguda per l'Ajuntament de Gavà.

Segon.- Remetre-la a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, als efectes de la seva aprovació definitiva.

9 - MODIFICACIÓ PUNTUAL DE PGM AL SECTOR EST I **(aprovació inicial)**

Primer.- Aprovar inicialment la "Modificació Puntual del Pla General Metropolità al Sector Est I" de Gavà.

Segon.- Sotmetre-la a informació pública, mitjançant anunci, incorporant la relació de béns i drets afectats, que s'inserirà en el Butlletí Oficial de la Província i en uns del diaris de major circulació a nivell provincial, per termini d'UN MES, comptat a partir de la última publicació, a fi i efectes de què durant aquest temps es puguin presentar les al·legacions que es considerin adients. I notificar-ho individualment als propietaris afectats.

Tercer.- Tenir-la per aprovada provisionalment pel sòl cas que, durant el període d'informació pública no es formulessin al·legacions contra l'esmentada modificació.

Quart.- Remetre, posteriorment, l'esmentada Modificació de PGM a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona (Av. de Josep Tarradellas, 2-6, 08029 Barcelona), als efectes de la seva aprovació definitiva.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per tretze (13) vots a favor (12 PSC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i vuit (8) abstencions (3 PPC, 2 EUiA, 2 CiU i 1 ERC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.3. lletra ll) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

El Sr. Vicente Navarro va fer l'explicació inicial de la proposta, indicant que la modificació afectava a un sector discontinu del municipi, un dels quals el constituïa

l'antic col·legi Santo Ángel del carrer Sarrià i antic col·legi de la Sagrada Família, mentre que el segon el constituïa l'edifici Sert on radicaven les instal·lacions de la Policia Municipal, el pati posterior de la finca, el domicili contigu, propietat de GTI, un garatge de vehicles de la pròpia policia i el despatx de veterinària. En aquest sentit, el Sr. Navarro va dir que la modificació comportava el canvi de qualificació urbanística del solar on estava l'antic col·legi Santo Ángel, que en l'actualitat era equipament privat, i que passava a ser equipament públic, mitjançant la seva adquisició a través d'un conveni expropiatori, mentre que pel que feia a les qualificacions urbanístiques de l'altre sector discontinu, quedaven pràcticament igual, llevat d'una augment del seu sostre en uns 500 m2, recordant en aquest sentit que ja en la modificació puntual del 1998 que afectava a aquest mateix sector, la qualificació del sector del Santo Ángel passava de 13b a equipament privat, perdent-se prop de 5000 m2 de sostre.

De la seva banda el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va assenyalar que el vot del seu grup seria l'abstenció, atès que, si bé d'una banda, l'edifici Sert romandria igual, sense augmentar el seu volum, la qual cosa era satisfactòria, d'altra, només es tractava d'una operació immobiliària de rendabilització del patrimoni municipal que, encara que en aquest cas comportava el canvi de qualificació d'un equipament de privat a públic, s'emmarcava dins d'un conjunt d'operacions similars que es venien portant a terme darrerament, i que no deixaven de ser un element més que permetien moviments econòmics i patrimonials que servien per finançar el pressupost, i per tant, el projecte del govern municipal, a la qual cosa el seu grup no li podia donar suport, encara que el fet de que aquesta operació en concret tingués elements positius, tampoc permetia votar en contra. Tot i amb això, el Sr. Grau va dir que sí que hi havia una qüestió que volien criticar de l'expedient, i era el fet que la memòria de participació que s'inclouïa en la proposta de modificació del PGM, era, com a mínim, bastant sui gèneris, ja que es podia assemblar a qualsevol cosa menys a una memòria de participació, ja que parlar d'una exposició pública en continu i que era una qüestió evolutiva, no era certament la millor manera de posar en marxa un procés de participació, fet aquest al qual, evidentment, no li podien donar suport.

Per la seva part el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va dir que el seu grup estava totalment d'acord amb l'adquisició del col·legi Santo Ángel, atès que se'n coneixia la destinació, tal com havia avançat el Bruguers, i suposava una operació de rendabilització del patrimoni municipal. Això no obstant, de la mateixa manera que en aquest cas se'n coneixia la destinació, no passava el mateix en el segon sector, atès que es desconeixia quin tipus d'habitatge s'havia previst en els aproximadament vint habitatges resultants. Per això, davant d'aquesta incertesa, el Sr. Dalmau va dir que la posició del grup de CiU seria també l'abstenció.

De la seva part el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que compartia els dubtes que abans s'havien exposat, ja que el seu grup tenia prou clar que, de la mateixa manera que el projecte del Santo Ángel s'havia esbombat públicament fins i tot abans que els responsables polítics de l'oposició en tinguessin idea de res, el silenci sobre el tipus d'habitatge feia pensar que més aviat estaríem en presència d'habitatge lliure, la venda del qual es faria a preus de mercat. Així doncs, atès que no hi havia cap garantia de que GTI fes habitatge social, la posició d'ERC seria també l'abstenció, sense perjudici de quan es presentés el projecte es fessin les observacions pertinents.

Finalment el Sr. Vicente Navarro va dir que a ningú se li escapava que el que es pretenia fonamentalment era posar a disposició dels nostres ciutadans i ciutadanes un

equipament de referència, que anava adreçat a la comunitat educativa i en especial a les famílies, assenyalant a aquests efectes que pel cas que l'equip de govern decidís quin tipus d'habitatge es podia fer en el solar, tot i que ara no era el moment, com així ja s'havia comentat en el seu dia, el que no es podia posar en dubte era que s'estava canviant patrimoni municipal no afecte al domini públic per altra patrimoni que s'incorporava al domini públic municipal, i per tant, al servei de la ciutat. Des de aquesta perspectiva doncs, era prou evident que els ciutadans i ciutadanes de Gavà hi sortien guanyant, en la mesura en que, de no tenir res, passaven a gaudir d'un equipament de referència, sense perjudici de que en el futur, decidís quin seria el tipus d'habitatge a construir.

10 - MODIFICACIÓ DELS USOS URBANÍSTICS DE PGM **ÀMBIT RAMBLA I ILLA DE VIANANTS** **(Prohibició ús d'oficines)**

Primer.- Desestimar les al·legacions presentades per Xavier Alavedra, en representació de Convergència i Unió (RE. núm. 7836 de 5-6-06), i Josep Mª Guasch Gras (RE. 8007 de 7-6-06), **contra l'acord** del Ple de l'Ajuntament de 27 d'abril de 2006 pel qual s'aprovava inicialment la **“Modificació dels usos urbanístics de PGM àmbit Rambla i illa de vianants (prohibició ús d'oficines)”**, en base als informes que consten a l'expedient administratiu, que s'accepta i s'incorpora al present acord com a motivació, a l'empara d'allò que estableix l'art. 89-5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Una fotocòpia compulsada de l'esmentat informe s'adjuntarà a la notificació que es practiqui als interessats

Segon.- Aprovar provisionalment l'esmentada “Modificació dels usos urbanístics de PGM àmbit Rambla i illa de vianants (prohibició ús d'oficines)”.

Quart.- Remetre-la a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, als efectes de la seva aprovació definitiva.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per setze (16) vots a favor (12 PSC, 2 EUiA, 1 ERC i 1 IC-EV-IG) i cinc (5) en contra (srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC, i srs. Dalmau i Alavedra de CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 47.3. lletra ll) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de les Bases del Règim Local.

El Sr. Vicente Navarro va fer l'explicació inicial de la proposta, indicant que es desestimaven les al·legacions formulades pel grup municipal de CiU i també les formulades pel Sr. Josep Mª Guasch, aprovant provisionalment la modificació plantejada, i afegint que la regulació d'usos proposada era perfectament possible des de la perspectiva del dret urbanístic.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, indicant en primer lloc que el Sr. Alcalde va complir la paraula donada en un ple anterior, quan va manifestar que tindria un tête a tête amb el grup de CiU, i aquest s'havia produït, encara que amb resultats dispars, no havent-se arribat a cap acord, ja que no hi ha hagut concordança entre la filosofia que defensava CiU i la filosofia del PSC. A aquests

efectes, el Sr. Dalmau va dir que la intervenció en matèria d'usos s'hauria de limitar a les entitats bancàries, però que no s'hauria d'anar més enllà, de tal manera que haurien de quedar fora els despatxos professionals, etc., a menys que l'ajuntament de Gavà no volés esdevenir decididament un ajuntament intervencionista, amb la ferma voluntat de restringir els drets dels seus ciutadans i ciutadanes, afegint que una cosa era la regulació, com s'havia fet darrerament en el cas de Terrassa, i altra, la prohibició. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va dir que com tothom sabia, la rambla de Gavà era el lloc on es concentraven més institucions bancàries i també agències immobiliàries, però del total dels 111 establiments existents a la Rambla, només 14 corresponien a entitats bancàries i 5 a immobiliàries, la qual cosa significava només un 17 % del comerç. Així les coses, va dir el Sr. Dalmau, el grup de CiU estaria d'acord en que es regulessin els usos en el sentit de que els locals on es desenvolupessin activitats comercials o professionals pertanyents a un mateix sector no podessin ultrapassar un determinat nombre en una mateixa zona, però no una prohibició total, amb independència del nombre de locals destinats a una mateixa activitat, ja que això era arbitrari. Tampoc es compartia l'extensió d'una prohibició indiscriminada cap als carrers adjacents, com per exemple els carrer de Sant Nicasí o el de Cap de Creus, ja que no tots els carrers es podien equiparar en condicions d'igualtat comercial ni entre sí, ni amb la Rambla. Així les coses, el Sr. Dalmau va dir que, amb independència de que hi hagués alguns comerciants que hi estaven a favor, el cert era que CiU disposava de centenars de signatures que deien el contrari, bé comerciants de la mateixa illa, bé comerciants que pensaven deixar el local als seus fills, una vegada buit, per a poder-hi desenvolupar una activitat professional (advocat, metge, etc.), que ara no ho podrien fer, obligant-los a anar a qualsevol altre lloc de Gavà. Precisament, el Sr. Dalmau va dir que era molt greu restringir drets, afegint que davant d'un nombre tant important de signatures que s'oposaven a una prohibició indiscriminada com la que es pensava portar a terme, - signatures que el Sr. Dalmau posava a disposició de l'equip de govern, segons va dir -, no entenia quina concreta filosofia hi havia al darrera, si bé havia de ser d'esquerres, tota vegada que eren els grups municipals d'esquerres els que donaven suport a la proposta. En qualsevol cas, el Sr. Dalmau va dir que el grup municipal de CiU considerava que tot plegat era una equivocació, de tal manera que si dins de poc temps es demostrava, com així ho pensava, que aquesta proposta havia esdevingut un fracàs, que al menys es rectificués per part de l'equip de govern, ja que per molt bona que fos la seva intenció, això no era garantia d'èxit ni tampoc d'acceptació pels ciutadans i ciutadanes, afegint però que si pel contrari, era CiU qui s'equivocava, així ho acceptarien. Finalment, el Sr. Dalmau va insistir en el fet que era una qüestió delicada, posant de manifest novament que hi havia molta gent en contra de la proposta, i demanant en darrer terme que no es diguessin coses absurdes, com per exemple que CiU anava en contra de la proposta, perquè l'únic que pretenia era l'augment dels lloguers, o bé que darrerament s'havien instal·lat cinc nous establiments bancaris fora de la illa, en virtut de la prohibició d'aquests usos, fet aquest rotundament fals, atès que aquesta ubicació havia esdevingut com a conseqüència d'una decisió estratègica de les pròpies entitats. Així doncs, el Sr. Dalmau va dir que volia deixar molt clar que el grup de CiU estava a favor de la regulació d'usos pel que feia als establiments i oficines bancàries, però no respecte de la prohibició indiscriminada a tot tipus de professionals, raó per la qual va demanar una rectificació a l'equip de govern.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, el qual va assenyalar en primer lloc que el seu grup municipal no tenia cap intenció de recolzar sistemàticament l'equip de govern ni les seves propostes, però sí que, evidentment, tenien voluntat de defensar les idees, plantejaments i consideracions d'EUiA. Dit això, el Sr. Grau va manifestar que havia quedat una mica a l'aire la distinció entre regulació i

prohibició, indicant en aquest sentit que el que es pretenia amb aquesta proposta era, precisament, regular quins eren els usos admesos a la Rambla, i quins no, regulació que es feia des de la reflexió de quin era el model de ciutat que es volia, afegint que estava prou clar que el que no es volia era una major desertització comercial, que acabava amb la vida i amb les relacions socials al centre de la ciutat. Així doncs, des de aquesta perspectiva, el Sr. Grau va dir que de la mateixa manera que CiU comprenia que en determinats llocs, i per raons d'interès públic, les finques no podien tenir més de dues plantes, per exemple, per molt que els propietaris pensessin que tenien dret a poder construir dues o tres plantes més, fet que en el fons era també una restricció als seus drets, doncs a l'igual s'havia considerat a l'hora de regular els usos en un espai públic tant important com la Rambla de Gavà, indicant en aquest sentit que no es prohibien tots els usos, sinó només el d'oficines i entitats bancàries en les plantes baixes, no en entresols o primers pisos, recordant que bona part dels despatxos professionals existents a Gavà estaven situats en primeres plantes. Tanmateix, el Sr. Grau va dir que si pel contrari, hi havia un allau de peticions per tal d'instal·lar despatxos en locals comercials, sempre hi havia la possibilitat de modificar la decisió adoptada. En definitiva doncs, al considerar-se per part d'EUiA que no estàvem en presència d'una prohibició, sinó d'una regulació d'usos, el Sr. Grau va dir que el seu grup donaria suport a aquesta proposta en concret.

De la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que el seu grup tampoc acostumava a donar suport a l'equip de govern, llevat que les propostes presentades fossin coincidents amb els plantejaments del seu grup, si bé en aquest cas, com a ciutadans, la decisió l'havien tingut clara des d'un començament, al marge d'altres consideracions polítiques. Doncs bé, el Sr. Reyes va dir que, tot i que acostumava a passejar per la ciutat, encara que potser no amb el mètode i la tranquil·litat del Sr. Dalmau, un dia, passejant amb el seu fill pel carrer de Sant Pere, va tenir una experiència que li va ser molt colpidora, i que al mateix temps el va escandalitzar, al descobrir horroritzat que hi havia un nombre exagerat d'empreses del sector immobiliari, la qual cosa era a més especialment sorprenent si es tenia en compte que a Gavà no hi han pràcticament pisos de lloguer, com així ho havien demostrat en un estudi. D'altra banda, si això succeïa un dissabte per la tarda, hora i dia en que normalment aquestes empreses estaven tancades, la sensació de desertització era encara molt gran, i si a més, a l'anterior s'hi afegia un disseny que ratllava amb allò que es coneix en l'argot com "cutre", amb els cartronets de coloraines ben visibles des de la via pública, i amb uns rètols més aviat patètics, el cert era que calia limitar com fos la proliferació de locals d'aquests tipus. Per altra part, el Sr. Reyes va dir que el raonament del Sr. Dalmau seria fins a un cert punt admissible, si no fos, primer, pel fenomen que abans havia descrit; i segon, perquè si s'havia optat per un model urbanístic de ciutat, amb una important inversió que s'havia portat a terme darrerament, amb la voluntat de prioritzar el passeig i el lleure ciutadà per zones de vianants humanitzades i no pas desertitzades. En aquest sentit doncs, el Sr. Reyes va dir que si tot es deixava a la voluntat lliure del mercat, en aplicació d'un liberalisme mal entès, ben aviat ens portaria a la Rambla "Caixes" i a Sant Pere Immobiliari. Finalment, el Sr. Reyes va dir que el discurs del Sr. Dalmau seria coherent si sempre fos de caire liberal, però en canvi, en altres qüestions, com per exemple la dels locutoris, el grup de CiU va optar en el ple de juliol decididament per la seva reglamentació, quan en tot Gavà, mal comptats, només n'hi havien nou o deu. En definitiva, el Sr. Reyes va dir que comprenia que aquelles persones que tenien el goig de disposar d'un patrimoni en locals, pensessin primer en el fills o en la seva revalorització, però si això es contemplava des del conjunt de la ciutat, no hi havia dubte que el model del Sr. Dalmau no era coherent amb el tipus de ciutat que hom volia, consistent en el foment de les relacions personals i socials en àmbits públics

que ho feien propici, sense oblidar d'altra banda que la major part de despatxos professionals estaven emplaçats en primeres plantes i no pas en les plantes baixes. Ara bé, si es pretenia dir que d'aprovar-se la proposta podria venir poc menys que una hecatombe, i instigar les baixes passions dels hooligans respectius, doncs bé, estàvem en política, i ja se sabia que això tocava de tant en tant. En qualsevol cas, el Sr. Reyes li va dir al Sr. Dalmau que estigués tranquil, que no s'estava defensant una qüestió ideològica, sinó que fins i tot li resultaria políticament molt més còmode una certa equidistància en aquesta qüestió, encara que com a ciutadà s'arribava a sentir agredit personalment quan passejava per les illes de vianants.

Per la seva part el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que mantindrien el mateix posicionament adoptat en el seu moment amb motiu de l'aprovació inicial de la proposta, indicant seguidament que en aquí s'havia parlat de diverses qüestions que de vegades es confonien, com eren, per exemple, el model de societat, el model de comerç urbà i el model de ciutat, i que amb molta més freqüència del que seria desitjable, es barrejaven els uns amb els altres i acabaven en un cert "totum revolutum". Així, la primera cosa que havia de dir era que, ja que tothom parlava de que anava a passejar per la ciutat, ell no era tampoc cap excepció, i en aquest sentit, la primera observació que havia de fer era la de si algú li podia dir quanta gent anava a passejar un diumenge per la tarda per la illa, afegint a aquests efectes que no hi anava ningú, que no hi havia absolutament res de res, ni persones ni activitats, fet aquest que s'explicava per un model de comerç excessivament reglamentista pel que feia als horaris comercials, amb la conseqüència de que després ens trobàvem amb el que havia assenyalat. Així les coses, el Sr. Llobet es va preguntar de que parlàvem, si de model de comerç o de model de ciutat. D'altra banda, el Sr. Llobet va dir que des de una perspectiva liberal, i ell se n'hi considerava, calia partir del fet de la llibertat dels ciutadans a l'hora de poder decidir el tipus d'activitats a instal·lar en els locals comercials, llevat d'activitats contràries a la llei. La segona constatació que va fer el Sr. Llobet, amb independència de compartir el fet de que també li agradaria veure molta més activitat comercial i no tantes immobiliàries, era el fet que on ara hi havien immobiliàries, abans havien existit comerços, però que per diverses circumstàncies, aquests havien tingut de tancar, mentre que pel contrari, ningú es preguntava per què havia passat una cosa així, com si la desertització comercial fos atribuïble exclusivament a les entitats bancàries i a altres activitats similars. Es podia pensar de veritat que si es prohibien determinades activitats, s'obririen més comerços? O algú es pensava que se n'obririen de nous perquè els propietaris de locals comercials es veurien forçats a baixar preus com a conseqüència de la nova regulació d'usos? Certament - va dir el Sr. Llobet -, a tothom li agradaria que Gavà mantingués el comerç tradicional, el de tota la vida, però era prou evident, i més per a aquelles persones que com ell formaven part del Consell municipal de comerç, les dificultats que comportava ser titular d'un establiment comercial a Gavà. Per això, el Sr. Llobet va insistir en que des del PPC, la qüestió s'havia d'analitzar des de l'àmbit de la llibertat personal, afegint en aquest sentit que considerava que l'existència o no d'entitats bancàries o similars poca incidència tenien sobre l'ús ciutadà de la Rambla i carrers adjacents, com així ho demostrava la desertització de la illa els diumenges per la tarda. En definitiva, si la qüestió s'analitzava amb molta més profunditat, aquest fenomen depenia de les relacions i estructures comercials en el seu conjunt, indicant a aquests efectes que bona prova d'això ho era la fugida dels caps de setmana vers els centres comercials. Per això, va concloure el Sr. Llobet, compte amb la prohibició de la instal·lació d'entitats bancàries i similars, ja que sinó, a veure si no vindria ningú més.

Per la seva banda, el Sr. Manuel Maniega va dir que l'equip de govern era contrari a les al·legacions formulades per CiU i pel Sr. Josep Mª Guasch, en la mesura en que

acusaven a l'equip de govern de intervencionista. Doncs bé, el Sr. Maniega va dir que la proposta tenia per destinatari el comerç de Gavà, però no un determinat tipus de comerç, sinó l'activitat comercial en el seu conjunt, que no es podia deslligar de la seva íntima relació amb un determinat tipus de ciutat. Si de veritat es volia una ciutat mediterrània, amb un comerç de proximitat, que facilitava l'intercanvi i les relacions personals, calia disposar també d'un comerç obert tot el dia, i no només unes hores determinades, tota vegada que era això el que donava lloc a la desertització dels centres urbans. En aquest sentit, el Sr. Maniega va manifestar que el debat que s'havia viscut en relació amb aquesta proposta, era molt semblant al debat que es va viure en el seu dia a propòsit de la creació de la illa de vianants, afegint que ningú es creia en aquells moments que la vianalització de determinats carrers podia revitalitzar el comerç i determinats espais urbans, mentre que pel contrari, avui dia, els veïns i comerciants no permetrien tornar a la situació anterior. Així doncs, no era certa la idea propugnada pel Sr. Dalmau que la única cosa que es faria seria perjudicar els propietaris de locals comercials de la zona de la Rambla i carrers pròxims, ja que per exemple, l'any 2004 es pagava a la Rambla la quantitat de 3.975 €/m², mentre que l'any 2006 el preu era ja de 5.250 €/m². Així mateix, d'un lloguer d'entre 10-12 €/m² el 2004, s'havia passat enguany a un lloguer aproximat de 16-18 €/m², la qual cosa demostrava sobradament que les actuacions portades terme per l'Ajuntament de Gavà no havien anat precisament en contra de la propietat, sinó que més aviat el contrari, l'havien beneficiat. Precisament per això, el Sr. Maniega va dir que la regulació d'usos que es pretenia establir en la zona de la Rambla i vies adjacents, era la única manera d'impedir la desertització comercial del centre de Gavà, afegint per altra banda que només calia donar un tomb per la Rambla per veure que potser, només en un o dos casos, s'havien instal·lat despatxos professionals en els baixos d'un immoble. Així doncs, el Sr. Maniega va concloure la seva intervenció indicant que amb la nova regulació d'usos proposada, que no prohibició, la zona de la Rambla i carrers adjacents guanyarien en el temps nous compradors i visitants, esdevindria un lloc idoni pels vianants i en definitiva, es faria ciutat.

Obert un segon torn d'intervencions, novament va fer ús de la paraula el Sr. Dalmau, en nom de CiU, per dir que contestaria a les intervencions formulades tant pel Sr. Reyes com pel Sr. Maniega. En el primer cas, el Sr. Dalmau es va adreçar al Sr. Reyes, exposant que considerava que hauria de demanar disculpes, públicament i en aquest ple, i així demanava que constés en l'acta, pel fet de que el Sr. Reyes, com sempre, anés insultant a tothom, ja que en la seva darrera intervenció havia insultat a persones i a militants de Gavà, acusant-los de hooligans. A aquests efectes, el Sr. Dalmau va dir que això no li ho permetia, que no estava disposat a que el Sr. Reyes insultés a ningú, ni d'aquesta tribuna ni d'enlloc, tota vegada que havia tractat a dites persones de hooligans, quan el Sr. Reyes era prou coneixedor del significat d'aquesta paraula, la qual s'atribuïa a aquelles persones que tenien comportaments antisocials, o a persones que cometien actes de vandalisme, afegint que qui es creia que era el Sr. Reyes per tractar d'aquesta manera a les persones que donaven suport a CiU. Precisament per això, el Sr. Dalmau va reiterar al Sr. Reyes la petició de que es disculpés, afegint que no podia dir en el ple tot allò que li vingués en gana. Les coses s'havien de dir com calien, de manera seriosa, però no en forma d'opereta, com es venia repetint per la seva part al llarg de la legislatura. En definitiva, el Sr. Dalmau va dir al Sr. Reyes que fos seriós, que fos respectuós, tal i com el Sr. Dalmau respectava qualsevol discrepància de la seva part, per què això formava part del joc democràtic, afegint que de la mateixa manera, mai donaria suport a qualsevol persona que insultés al Sr. Reyes. Per tot això, el Sr. Dalmau va reiterar al Sr. Reyes que aprofités el segon torn d'intervencions per demanar perdó per l'insult que havia proferit, al tractar de hooligans a totes aquelles persones que donaven suport al grup municipal de CiU. D'altra banda, i en relació a la intervenció del Sr.

Maniega, el Sr. Dalmau va dir que l'objectiu dinamitzar Gavà, de donar més empenta al comerç de Gavà, era una cosa respecte de la qual tots els regidors presents en el ple hi estaven d'acord, a l'igual que tots els botiguers. Tanmateix, el Sr. Dalmau va dir però que el Sr. Maniega no havia aportat res de nou, ja que no havia dit de quina manera pensaven fer-ho. En aquest sentit, el Sr. Dalmau va dir que a la Rambla de Gavà li faltaven plantes, jardineres, bancs i altres elements i mobiliari urbà apropiats, que resultaven indispensables per tal de fer aquest espai públic més acollidor, per incitar a la gent a passejar. Així mateix, va dir que tampoc havia dit res a propòsit de la instal·lació del mercat municipal dels dimarts, ni de fer un aparcament a la Torre Lluch, com feia anys que el grup de CiU venia insistint, qüestions aquestes que – va dir- sí que ajudarien a dinamitzar el comerç. Així les coses, el Sr. Dalmau va manifestar que de ben segur, si tenia salut, s'asseuria els propers anys entre el públic, però de la mateixa manera, va dir que estava convençut que l'equip de govern hauria de rectificar. En definitiva, el Sr. Dalmau va dir que estava una mica decebut, encara que pensava que la pròpia dinàmica del mercat acabaria posant les coses al seu lloc.

Per la seva banda, el Sr. Reyes, en nom d'ERC, va dir que abans de contestar al Sr. Dalmau, volia fer referència a algunes de les qüestions que havia dit el Sr. Llobet, indicant en aquest sentit que coincidia amb ell pel que feia a la manca d'atractiu de les zones de vianants, per tal d'evitar la fugida cap a altres ciutats o altres zones comercials, assenyalant que potser caldria tenir una mica més d'imaginació tots plegats, per tal d'afegir-hi algun element nou que fes una mica més atractives aquestes zones en determinats dies i hores de l'any. (1:33)

11 - CREACIÓ DE L'OFICINA LOCAL D'HABITATGE I CONVENI DE COL·LABORACIÓ ENTRE EL DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT I HABITATGE I L'AJUNTAMENT DE GAVÀ

PRIMER.- **Crear l'Oficina Local de l'Habitatge** prevista en el Pla d'Habitatge 2006-2012 que fou aprovat pel Ple municipal en data 26 de gener de 2006.

SEGON.- **Encomanar** a l'empresa de capital íntegrament municipal **GTI, S.A.**, la implantació i la gestió de l'Oficina Local d'Habitatge.

TERCER.- **Aprovar el conveni**, l'esborrany del qual figura en l'expedient, de col·laboració entre el Departament de Medi Ambient i Habitatge i l'Ajuntament de Gavà, relatiu a l'Oficina Local d'Habitatge.

QUART.- **Facultar**, en allò que calgui, a l'Alcalde-President, i al tinent d'alcalde delegat de l'Àrea d'Urbanisme i Habitatge, indistintament, per a la signatura d'aquest conveni, així com, per a resoldre totes les qüestions que en aquesta matèria i per aquest motiu, puguin plantejar-se.

CINQUÈ.- **Notificar** el present acord al Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya i a l'empresa municipal GTI, S.A..

El Sr. Vicente Navarro va dir que, en essència, mitjançant aquest punt s'aprovaria l'Oficina Local d'Habitatge, prevista en el Pla de l'habitatge local pel termini 2006-2012, emparada entre d'altres per la legislació vigent a Catalunya a través del Pla de

rehabilitació d'habitatges de Catalunya, així com l'actualització del Pla pel dret a l'habitatge; i s'aprovaria el Conveni subscrit entre el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà, regulador del marc de col·laboració institucional en tot allò relacionat amb l'habitatge, de cara a la informació sobre noves promocions d'habitatges de protecció oficial, informació sobre programes d'ajuts per a l'adquisició o rehabilitació d'habitatges, supressió de barreres arquitectòniques, assessorament immobiliari bàsic, informació de projectes municipals, gestió del parc i del municipal d'habitatges i del registre d'habitatges de protecció oficial, el control del compliment de les condicions d'habitabilitat, i evidentment, la intermediació en el parc d'habitatges buits. A més, va dir que es contemplaven tot un seguit de recursos per a la implantació de l'Oficina local d'habitatge, equipament, mitjans informàtics, personal, etc. Finalment, el Sr. Navarro va donar compte de les obligacions recíproques que s'establien en el conveni, així com el marc de subvencions per tal de facilitar en par la instal·lació de dita Oficina.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, el qual va manifestar que pel que feia a la creació de l'Oficina en sí mateixa considerada, tant pel seus objectius com la filosofia de fons, així com per la mateixa oportunitat, afegint que des d'aquesta perspectiva, no hi tenia res a dir, si bé va indicar que pel seu grup, tot plegat tenia un cert caire electoral, atès que això mateix es podia haver fet anys endarrera. D'altra banda, el Sr. Reyes va dir que una cosa era el desglossament que havia fet el Sr. Regidor de l'Àrea, i altra que quan s'havia parlat dels projectes concrets, el poc que se sabia era francament modest. Així les coses, i com a conclusió, el Sr. Reyes va dir que l'Oficina era necessària, però que arribava tard, i que podent fer molt, no estava clar si donaria el resultat esperat a la vista del que s'havia dit..

De la seva banda el Sr. Josep Mª Dalmau, en nom de CiU, va dir que pel seu grup, encara que la creació de l'Oficina s'utilitzés com a arma electoral per part del PSC, en el fons la seva creació seria bona per la ciutat, de tal manera que, tot i aquest inconveient, CiU estava disposada a donar suport a la proposta.

Per la seva banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que el posicionament del seu grup seria el mateix que ja es va adoptar en comissió, és a dir, l'abstenció, però sobre tot perquè quan es va aprovar el Pla de l'Habitatge, i per raons que ara potser no calia tornar a repetir, el seu grup ja es va abstenir en aquell moment. Per això, tota vegada que aquesta proposta no era més que un desenvolupament del Pla esmentat, per una qüestió de simple coherència la posició del PPC havia de ser l'abstenció. En qualsevol cas, el Sr. Llobet va dir que aquesta proposta tenia un cert to electoralista, com així ja ho havia dit en comissió, i més perquè una proposta com aquest ja feia temps que es podia haver adoptat. A més, moltes de les funcions ja les feia GTI, i per altra banda, amb l'aportació de la Generalitat de 22.000 € no es pagava ni el sou del director de l'Oficina, afegint que l'aportació feta es podia qualificar de ridícula, atès que de ben segur que era més important l'aportació de la Diputació de la Mitja Marató que no pas per a la creació d'una oficina d'habitatge, quan era prou sabut que l'habitatge era un dels grans problemes de la nostra ciutat i de Catalunya. Així les coses, el Sr. Llobet va encoratjar al Sr. Alcalde perquè aquesta oficina es posés a treballar immediatament, ja que era en benefici de la ciutat, esperant que el nou govern de la Generalitat la dotés amb una aportació bastant superior.

Va respondre el Sr. Alcalde, indicant que sort que la proposta era electoralista, ja que la intervenció del Sr. Llobet no sabia tampoc com titllar-la. En qualsevol cas, el Sr. Alcalde va manifestar en primer lloc que, evidentment, cada dia treballava per a

aquesta ciutat; i en segon lloc que la creació d'aquesta oficina no constituïa més que una part de la política d'habitatge que derivava del Pla de l'habitatge aprovat per aquest ajuntament de Gavà, afegint que si es pensava que l'aportació de 22.000 € era el total que aniria a càrrec de la Generalitat, el Sr. Llobet anava bastant errat, ja que les darreres converses mantingudes entre aquest ajuntament i la Generalitat anaven força més lluny.

Per la seva part va fer ús de la paraula el Sr. Juan Antonio Heredia, el qual va dir que si per a la resta de forces polítiques la proposta es podia considerar electoralista, pel contrari, pel Sr. Heredia havia estat una pura qüestió d'oportunitat, atès que s'havia aconseguit que dues institucions com la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Gavà es possessin d'acord i fessin una aposta al nostra ciutat per l'habitatge públic, ho considerava especialment important, ja que els governs anteriors no havien fet pràcticament res en quasi bé vint-i-cinc anys.

Finalment el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va indicar que coincidia amb el Sr. Heredia, ja que, tot i que era cert que es la constitució d'aquesta oficina s'hauria pogut portar a terme abans, també calia reconèixer que durant molts anys les polítiques públiques en matèria d'habitatge havien estat del tot inexistents, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat. Així les coses ara es començaven a adoptar polítiques públiques en aquest sentit, i a més, es portaven a terme en lloc on hi havien forces d'esquerres amb voluntat d'impulsar polítiques d'habitatge adreçades als sectors més desafavorits de la societat. A aquests efectes, era cert que moltes forces polítiques denunciaven que l'habitatge era un dels problemes més greus que teníem plantejats, però que fora de grans declaracions, a l'hora de la veritat, molt poca cosa s'havia fet en relació a aquest problema. En definitiva, el Sr. Grau va dir que la creació d'aquesta oficina era necessària a la nostra ciutat, però no una simple oficina receptora de sol·licituds, sinó que havia de ser una oficina activa, que havia de penetrar seriosament en el nostre mercat immobiliari per tal d'evitar les tremendes injustícies socials a que s'havia arribat. Per això, va dir al Sr. Llobet que no ens conformaríem només amb 22.000 € sinó que calia exigir i reclamar una intervenció molt més decidida dels poders públics en aquest sector, com pretenia fer la Llei de l'habitatge, que no s'havia arribat a aprovar pel fet d'haver conclòs la legislatura, en la qual es preveïen moltes mesures en aquest sentit. En qualsevol cas, el Sr. Grau va dir que més que el moment, el que importaven eren els objectius que es perseguïen amb la creació d'aquesta oficina a Gavà, i per això, el seu grup donaria suport a la proposta.

En darrer terme, el Sr. Vicente Navarro va fer una breu intervenció, només per puntualitzar que semblava ocios haver de recordar la importància que tenia el fet de que dues administracions s'haguessin posat d'acord per tal de tirar endavant polítiques en matèria d'habitatge, amb la finalitat de lluitar contra un problema tant greu com era el de la vivenda. Per això, tota vegada que considerava que ens hauríem de felicitar per aquesta molt bona notícia, el Sr. Navarro va dir que la única actitud electoralista era la dels grups municipals que s'oposaven a la mateixa.

PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ
DELS ÒRGANS DE GOVERN

PRECS I PREGUNTES

Durant el torn de Precs i Preguntes, la Sra. Anna Becerra, un cop va contestar els que li corresponien, va absentar-se definitivament de la sessió.

En el torn de Precs i Preguntes, el Sr. Alcalde va dir, en primer lloc, que hi havia algunes qüestions plantejades durant la passada sessió ordinària que encara restaven per contestar.

Així quedava pendent el tema de la còpia de l'acta de la Fundació CAVIGA, que havia demanat la sra. Emma Blanco, sobre el qual la sra. Anna Becerra va dir que ja s'havia fet arribar - als tres grups que l'havien demanat - la còpia de l'acta corresponent de la Fundació.

En quant als apartats d'una pregunta del sr. Grau, que havia dit no s'havia donat contestació i que, en no disposar d'ells en la passada sessió, van quedar pendents, també la sra. Becerra va dir que nombre de programes reimpressos havia estat de 17.000 exemplars, i el cost de reimpressió de 7.630,80 € xifra – va dir - inclosa a les facilitades en el passat Ple del mes de juliol.

A continuació es va procedir a contestar els precis o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat formulades pel diferents regidors o grups amb municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpellacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el Sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precis o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el regidor d'aquest grup, sr. Sáez, atenent – va dir - que ens trobem a poc tems de la inauguració del *Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques* i que degut a la seva gran importància, al 1996 la Generalitat de Catalunya el va declarar Bé Cultural d'Interès Nacional; atenent – va afegir - que Gavà disposa de quatre quilòmetres de litoral marítim, amb una pineda única de 400 metres d'ample, que arriba fins la primera línia de mar, i amb un passeig marítim que actualment té una longitud de casi dos quilòmetres, guanyador del prestigiós premi FAD d'arquitectura exterior el 1995; atenent que la ciutat de Gavà disposa de patrimoni històric-cultural com són les ruïnes del castell d'Eramprunyà, l'ermita de Sant Miquel d'Eramprunyà i l'ermita de la Mare de Déu de Bruguers que constitueixen un testimoni únic del nostre passat medieval. Atenent que a la nostra ciutat es realitzen activitats de renom durant l'any, com la Mitja Marató Gavà-Castelldefels, la Fira d'Espàrrecs, el Miting Internacional d'Atletisme, el Festival Internacional de Titelles, el Festival Internacional de Cinema, etc.; i atenent que davant totes aquestes circumstàncies es fa necessari per part de l'administració local l'adopció de mesures que impulsin l'oferta turística de la nostra ciutat, el PPC pregava a l'Equip de Govern que assigni al IMPAC una major dotació econòmica als propers pressupostos de l'any 2007 per donar a conèixer, promocionar, potenciar i desenvolupar el turisme a la nostra ciutat a tots els seus àmbits.

Per part de l'Equip de Govern va contestar la sra. Laura Barrufet dient que estava d'acord amb el sr. Sáez en la potencialitat de la nostra ciutat pel que fa al turisme o, el que és el mateix, les possibilitats de promoció que té Gavà com a valor d'oci. A banda del Parc Arqueològic, del passeig marítim i de les diferents activitats promogudes des de l'Ajuntament conjuntament amb entitats i agents de la ciutat (Festival de Titelles, Fira d'espàrrecs...) – va afegir la regidora - jo també inclouria el Parc del Garraf, espai protegit amb una gran diversitat biològica i que ofereix múltiples possibilitats de visita i de la que Gavà és porta d'entrada. També contem amb unes associacions vinculades amb el turisme que també aporten valor afegit: l'associació de restauració o bé la Federació de comerç. No hem d'oblidar que Gavà està en una comarca en expansió pel que fa al turisme de negocis i, on podem oferir equipaments que motivin a ser una de les places de turisme de negocis amb més possibilitats. És a dir, com vostè diu i com creu l'equip de govern, tenim oferta turística ampla i diversa i com a tal, la forma de dotar-la econòmicament també és múltiple. En la promoció turística hi intervenen totes les àrees de l'Ajuntament: Des de l'Àrea de Serveis Personals; Festival de Titelles, Festival internacional, d'atletisme, Parc arqueològic de les Mines de Gavà. Des de Presidència: Fira d'espàrrecs, comerç. Des de l'àrea d'urbanisme: Remodelació de la rambla, el Parc arqueològic, etc. Crec – digué finalment - que les accions de turisme portades a terme des de l'IMPAC, tenen una suficient dotació i mirant en la globalitat de l'Ajuntament podem assegurar que el turisme en la nostra ciutat va per bon camí.

En un segon prec el PP, mitjançant també en aquest cas el sr. Sáez, va exposar que durant el període estival, alguns equipaments esportius de la nostra ciutat mantenen tancades les seves instal·lacions als usuaris de les mateixes, malgrat de ser dates idònies per la pràctica esportiva d'aquell qui ho desitgi. D'altra banda – va afegir - aquesta circumstància també es ve produint els dies festius. Per això pregava que l'Equip de Govern estudiï la forma de poder mantenir els equipaments esportius oberts al públics tots els dies de l'any.

Va contestar el sr. Maniega dient, pel que feia al mes d'agost, que tan sols havien estat tancades aquelles instal·lacions respecte a les quals s'havia d'aprofitar el mes d'agost per fer els treballs de manteniment – normals o extraordinaris – que s'havien de fer precisament quan no hi ha usuaris. La resta d'instal·lacions - tan d'ús individual com a col·lectiu - romanen practicament obertes tot l'any, fins i tot els caps de setmana. En qualsevol cas, i per exemple, si una de les piscines havia tancat, l'altra estava en funcionament i podia ser utilitzada, com també succeïa el mateix amb els gimnàs.

En una altra intervenció, també del PPC, el seu portaveu sr. Llobet es va referir a les notícies publicades el diumenge 24 de setembre de 2006 al diari *La Razón*, i el dilluns 25 de setembre de 2006 al diari *El Mundo*, on es denunciava la presència de funcionaris i vehicles dels serveis municipals de l'Ajuntament de Viladecans i Castelldefels col·laborant a la preparació i muntatge de l'acte de la Festa de la Rosa que va celebrar el Partit Socialista de Catalunya – PSC a la pineda de Gavà. Davant la sorpresa de veïns de Gavà – digué el sr. Llobet - que també varen denunciar haver vist operaris dels esmentats serveis municipals de Viladecans, el PPC formulava la següent pregunta: Té constància l'Equip de Govern de que s'hagi produït aquesta situació?. Què feien els serveis municipals de l'Ajuntament de Viladecans i Castelldefels col·laborant en un acte polític al municipi de Gavà?

Va contestar aquest prec del PPC el sr. Obispo dient que no tenien constància de que s'hagi produït aquesta situació. Quant a la segona qüestió, i ja que vostè -va afegir- dona per bona la informació del diari el Mundo i el diari la Razon, tindria que adreçar-se als Ajuntaments de Viladecans i Castelldefels per que li puguin verificar aquestes qüestions.

Novament el Sr. Llobet va demanar la paraula per, breument, dir que el seu partit ja ho havia fet en aquests dos ajuntaments, però calia significar i no desconèixer que l'acte havia tingut lloc a Gavà. L'Alcalde per la seva part va dir que, apart de que s'hauria de saber si la notícia era certa, l'Ajuntament de Gavà controlava i responia dels seus serveis municipals, no dels d'altres. En dir el sr. Llobet que algun control havia d'exercir l'Ajuntament, ja que sinó es podrien donar altres casos, el sr. Alcalde va dir que – com era sabut – amb motiu dels precís i preguntes no es podia generar un debat.

Passant a una altra qüestió, el tema de l'aparcament, el Sr. Engli va exposar que si un vehicle està estacionat durant un mes en el mateix lloc, segons la nostra normativa local es pot considerar i es considera (tinc testimonis del que dic) un vehicle abandonat. A part del fet que no es tingui en compte si un marxa de vacances o de viatge, es fa curiosa – va afegir - la no aplicació d'aquesta normativa quan es tracta de tallers de cotxes que ocupen places públiques d'aparcament per tenir cotxes que triguen molt més d'un mes a reparar, i que mentrestant ningú es dedica a retirar-los. Per aquest motiu preguntava: 1.- Té l'equip de Govern constància de que s'estiguin produint aquests extrems abans indicats?. 2.- Per què no s'informa a la ciutadania de que existeix un servei de recollida de vehicles vells on qualsevol veí de Gavà pot adreçar-se per a que el seu vehicle mori en mans de la policia municipal, qui s'encarrega de tota la documentació i actuacions sense cost per al ciutadà, i així potser no s'haurà de dedicar la nostra policia a controlar si el nostre vehicle està o no abandonat? (a part de que així tindran més temps per dedicar al problema de la delinqüència, per exemple).

El sr. Obispo va contestar que no es tenia constància d'aquesta situació. No obstant això, en moments puntuals – va afegir - podia haver vehicles que no es retiressin per falta d'espai en el dipòsit Municipal. En aquests moments, amb l'entrada en funcionament del nou dipòsit, això no es produeix i els vehicles, després de complir els tràmits i els terminis reglamentaris, són retirats de la Via Pública. S'ha informat i s'informa a la ciutadania mitjançant el Punt d'Atenció al Ciutadà, a la Web Municipal i a les dependències de la Policia Municipal, al respecte. Mostra d'això són les dades dels vehicles que han estat cedits a aquest Ajuntament: any 2004, 174 vehicles, any 2005, 154 vehicles y fins a setembre de 2006, 124 vehicles. No tingui cap dubte – va dir finalment - que la policia Municipal intervé en el problema de la delinqüència, així com en tots els problemes quotidians que es poden generar en una ciutat de 45.000 habitants.

Finalment, el mateix sr. Engli, també en nom del Grup Municipal del Partit Popular, va exposar que, durant els primers dies d'aquest mes, el sotasignat va ser multat per estacionament en zona blava (en plaça de residents) sense tenir el preceptiu tiquet de la zona blava, tot i viure a 30 metres del lloc on estava aparcad. El més interessant és – va afegir- que, posat en contacte amb la vigilant corresponent, i preguntant-li si havia comprovat si el propietari era o no resident, la resposta va ser: vostè no té la “R” de resident i per tant jo he d'aplicar la normativa. A partit d'aquí sorgeix el problema de que, com no sóc resident de la Rambla ni dels carrers de vianants encara que pateixi igual que ells el problema de la manca de places d'aparcament (donat que al treure-les en les antedites zones, els veïns han d'aparcar als carrers propers, com a la carretera, que a més veu com cada dia li queden menys places per poder aparcar), no tinc dret a la “R” i, per tant, no soc resident i digne de ser multat. Per aquest motiu formulava la següent pregunta: 1.- Té l'equip de Govern constància dels problemes que està produint amb la reducció sistemàtica de places d'aparcament que està realitzant?. -2.- No seria de llei donar la “R” de resident als veïns dels barris que ara estan patint la manca de places d'aparcament pel desplaçament dels vehicles dels carrers de vianants? Clar que això significaria haver de donar la lletra a tot ciutadà de Gavà per l'efecte de trasllat de vehicles que aquesta mesura comporta (és una veritable ona expansiva, com quan es llença una pedra en un estanc), i haver de fer-ho invalidaria la zona blava. I donat que aquesta seria la solució per no ser discriminatori amb

ningú, per què no comencem directament per anular la zona blava i després acabar amb aquesta reducció sistemàtica de places d'aparcament, tot creant més aparcaments públics, tal i hem insistit des d'aquest partit tantes vegades?

Va contestar el Sr. Vicente Navarro dient que del text de la pregunta que feia el Sr. Engli havia d'entendre que va ser denunciar per una agent de control de la zona blava, quan el seu vehicle estava estacionat sense haver obtingut el preceptiu tiquet d'estacionament. El que queda clar – va dir el sr. Navarro - es que el seu malestar no es per no haver pogut estacionar, sinó perquè va ser denunciat. Aquesta pregunta ja resulta recurrent en altres plens, i sembla ser que el problema es la situació econòmica que ha fet possible que cada família de Gavà tingui per terme mig 2,7 vehicles, amb la conseqüent saturació dels espais disponibles. Vostè sap Sr. Engli que aquest es un problema general a totes les ciutats, fins i tot a les petites i que no es exclusiu dels municipis governats per un determinat partit polític. Es un problema que ens afecta a tots i que a vegades no s'acaba d'entendre correctament. Vostè sap al igual que jo mateix, que disposar d'una zona blava propera al nostre domicili dona garantia en el 99 % dels casos, la possibilitat d'estacionar habitualment els seus residents més propers. Aquesta possibilitat que vostè pot fer efectiva, no tots els ciutadans Gavà la tenen. A més les zones blaves compleixen en definitiva una funció social en la mesura que permeten apropar-se a les zones centríques i comercials a tots els ciutadans. Qüestió que sense aquestes zones seria pràcticament impossible aparcar al no haver rotació en l'estacionament. Pregunti vostè als comerciants del centre i li donaran una opinió objectiva. Per que vostè podrà entendre, que en cap cas s'està plantejant la supressió de les zones blaves. Tot al contrari, la construcció de nous estacionaments públics com el de la plaça de Batista i Roca milloraran les possibilitats de mobilitat i d'estacionament per a tots els ciutadans.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' EUiA.

I així el seu portaveu sr. Grau, en un primera intervenció, va exposar que el model territorial del nostre país havia tendit, els darrers anys, a afavorir el creixement ràpid de les ciutats mitjanes i dels pobles situats a distàncies cada cop més grans dels centres de les àrees metropolitanes. El cas de Gavà – digué - no és diferent. Situat a la segona corona metropolitana, el creixement ha estat constant al llarg de les darreres 3 dècades, si bé no tan accelerat com a poblacions veïnes. Aquest creixement poblacional va associat a un increment enorme de la mobilitat de la població. Ja sigui per a treballar, per estudiar o per oci, la ciutadania cada dia es desplaça més i més lluny. Això ha generat una demanda de noves infraestructures de transports que, fins al moment, els governs públics han cobert d'una forma exagerada amb més carreteres i autopistes. El transport públic ha estat, en els darrers 30 anys, el gran oblidat. Així, si els desplaçaments en tren (RENFE) han crescut el 100% en poc més d'una dècada, les places als combois ferroviaris només s'han incrementat un 20 %. Dins la nostra ciutat, malgrat un model urbà no excessivament dispers que limita la hipertròfia del transport en vehicle privat, també s'ha pogut apreciar un increment significatiu del parc automobilístic i del número de desplaçaments. Fins i tot, les vies principals es troben saturades a les hores punta, i els conflictes generats per la mobilitat no paren de créixer i poden fer-ho més al futur si la població segueix creixent. Això està generant, és evident, un empitjorament de la qualitat de vida de la població, per la contaminació acústica i atmosfèrica i el risc d'accidents. Finalment, és motiu de preocupació la contribució negativa dels desplaçaments en vehicles privats a motor en l'emissió de gasos d'efecte hivernacle i, per tant, en el gravíssim canvi climàtic. Atès que aquest 2006, l'Ajuntament de Gavà no ha desenvolupat cap acció específica en la commemoració del Dia Europeu Sense Cotxes ni en la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura; i atès que resulta imprescindible abordar la qüestió de la mobilitat des d'un punt de vista integral, aprofundint algunes polítiques ja iniciades per l'Ajuntament i rectificand-les d'altres de poc adients, sol·licito que l'equip de govern iniciï totes les accions necessàries per tal d'implementar a Gavà a curt

termini un Pacte per la Mobilitat, seguint els principis i metodologies que recomana la Xarxa de Pobles i Ciutats per la Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona. Aquest Pacte hauria de considerar com a objectius, al menys: l'aprofundiment de la millora de la mobilitat a peu; l'increment de la xarxa de carril-bici, així la millora en el seu estat de manteniment i de seguretat; l'increment de freqüència o el desdoblament en una segona línia de l'autobús urbà, Gavabus; la millora de la mobilitat en ferrocarril, intervenint davant dels operadors ferroviaris per tal d'aconseguir una millora en el servei a Gavà; la creació d'aparcaments dissuasoris, especialment a l'àrea entorn de l'estació de RENFE, etc.

Va respondre la sra. Brugués Jardí qui va dir que no era cert que l'Ajuntament de Gavà no hagi fet cap acció específica per commemorar la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura. Els mitjans de comunicació de la ciutat, a través dels seus diferents programes, han dut a terme – va dir la regidora - múltiples accions d'informació i sensibilització a la ciutadania sobre la mobilitat sostenible. Però a més, li recordo al Sr. Grau, que el vector més ben valorat de l'Agenda 21 recentment aprovada va ser justament el de la mobilitat. En aquell moment, EUiA, que va participar en el procés de participació ciutadana que va refrendar l'Agenda 21, no va proposar cap pacte per la mobilitat. Era allà, en el procés de debat i de maduració de les idees on era necessari plantejar una qüestió d'aquest tipus, i no ara, de manera oportunista i poc reflexionada. Miri, més enllà de commemorar el Dia sense cotxes, a Gavà es treballa i molt per la mobilitat sostenible i segura. Tot l'any, i no un sol dia. Per això va ser el vector més ben valorat. L'equip de govern socialista – va continuar dient la sra. Jardí - sempre ha tingut una especial sensibilitat amb relació a la mobilitat, i prova d'això és que el Pla de Ponent incorpora ja un estudi de mobilitat, encara que no ha estat fins ara que el govern de la Generalitat n'ha establert l'obligatorietat. Els ciutadans de Gavà tenim molt més que un pacte per la mobilitat sostenible i segura, perquè l'equip de govern socialista ha fet en els darrers dos anys l'esforç més gran d'aquest mandat per millorar la mobilitat i la seguretat al nostre municipi. I ho hem fet des de l'urbanisme, millorant el transport públic i sensibilitzant la ciutadania. O és que no reconeix que la conversió de carrers en zones de vianants no és una acció per a la mobilitat sostenible i segura?, o la col·locació de pilones per afavorir el trànsit de vianants?, o la millora dels accessos i asfaltat a diferents carrers?. L'eixamplament de voreres, la senyalització de passos de vianants, la creació de rutes alternatives de circulació, la instal·lació de bandes reductores o del radar mòbil, la construcció de noves zones d'aparcament, la millora de la freqüència de pas del Gavabús i de les línies metropolitanes tant diürnes com nocturnes, la sensibilització dels escolars a través dels programes d'educació viària, la sensibilització de la ciutadania a través dels mitjans de comunicació, les iniciatives de compartir pàrquing i compartir cotxe... Això, Sr. Grau, és treballar per la mobilitat.

El sr. Grau va demanar novament la paraula per dir que li agria la extensa contestació, tot i que li donava la sensació de que la regidora se sentia atacada quan no era així, ja que no feien una crítica general a l'acció de govern sinó propostes per millorar i avançar en matèria de mobilitat, propostes que esperava i se les havia de prendre en positiu, i havia d'acceptar que no tot era un paradís terrenal sinó que havia aspectes a millorar, afegint que el fet de que hi hagués en marxa un procés d'Agenda 21 no significava que no es poguessin fer propostes, propostes que seguirien fent tot esperant que algunes d'elles - com havia estat el cas de les bandes rugoses per limitar la velocitat a les vies de la població – fossin acceptades i aplicades.

Va voler novament intervenir la sra. Brugués Jardí per respondre al sr. Grau, però el sr. Alcalde va recordar un cop més que els precís i preguntes no podien donar lloc a que es generés un debat sobre el tema objecte d'aquests.

Passant a una altra qüestió, la sra. Emma Blanco va exposar que recentment s'havia elaborat un Pla de Nova Ciutadania on es volia incrementar l'oferta de cursos de castellà i de català com a eina bàsica en la recepció i acollida dels i les nouvinguts/des a la nostra ciutat. Atès – va dir - que algunes de les persones que arriben a la nostra ciutat tenen un horari laboral que no els hi permet conjugar la seva vida professional amb la de l'aprenentatge i fins i tots molts i moltes poden tenir dificultats per a traslladar-se d'un poble a l'altre, el Grup Municipal d'EUiA proposava a l'equip de govern que l'Ajuntament de Gavà sol·liciti a la Generalitat que oferti també a Gavà el curs bàsic de llengua catalana (B1) al Servei Local de Català de Gavà, ja que era servei que s'oferia abans. Mentre que el nivell B1 de català no es fa a Gavà demanen que es faci càrrec l'Ajuntament de Gavà de la mateixa manera que a les Aules Municipals de Formació Permanent d'Adults es fa el nivell D de català i a l'Escola d'Adults d'Eramprunyà s'oferia el castellà per a estrangers.

Sobre aquest prec la sra. Becerra va dir que l'Ajuntament de Gavà contactarà amb el consorci de normalització Lingüística per suggerir la necessitat d'oferir aquest nivell. Paral·lelament, s'estudiarà la possibilitat d'oferir aquest nivell a les Aules de Formació Permanent. Cal destacar però, que el nivell B1 és un nivell de conversa elemental, totalment estructurat i únicament oral. Aquesta funció també es desenvolupa a través de la iniciativa Voluntaris per la Llengua que es desenvolupa a la ciutat i que s'oferia al Servei Local de Català i amb molta bona acollida,.

També per part d'EUiA, per bé que en aquesta ocasió el seu portaveu Sr. Jaume Grau, es va plantejar la següent pregunta: Va fer l'Ajuntament de Gavà alguna gestió amb l'empresa pública RENFE durant la setmana del 18 al 24 de setembre de 2006, quan la línia de Rodalies C2 va veure afectat greument el seu funcionament amb importants retards i complicacions en el trànsit de rodalies?. Quin va ser el resultat d'aquestes gestions, si n'hi va haver?

Va respondre la sra. Brugués Jardí dient que l'Ajuntament de Gavà es preocupa per la qualitat del servei de Rodalies Renfe, motiu pel qual s'ha sol·licitat al director de Rodalies de Renfe per escrit i en diverses ocasions que es posin les mesures adequades per restablir la qualitat del servei de transport, tant pel que fa als horaris com pel que fa a l'atenció dels ciutadans. El resultat, no només de les gestions de l'Ajuntament de Gavà, sinó de l'executiu socialista al capdavant de la Generalitat i del govern de l'Estat és que en els pressupostos generals de l'Estat per al 2007 hi ha prevista una inversió de 30,5 milions d'euros per millorar la xarxa de rodalies.

Novament EUiA, mitjançant la sra. Blanco, va exposar que Gavà és una ciutat que durant anys ha col·laborat i col·labora amb el poble saharà de diferents maneres. Una d'aquestes – va dir la regidora- és mitjançant les colònies d'estiu, on nens i nenes del Sàhara visiten la nostra ciutat i són acollits i acollides per famílies gavanenques, de tal manera que ajuda a fomentar el vincle d'amistat i coneixement entre dues cultures. Durant aquests mesos, era tradicional que la bandera del Sàhara onegés al mastil de l'Ajuntament de Gavà, i es fes l'acollida per part de l'institució. Sobre aquest tema la sra. Blanco va preguntar: Quin ha estat el motiu per el qual s'ha retirat la bandera del Sàhara Occidental abans que marxessin els nens i nenes sahrauís?. Quin ha estat el motiu per el qual aquest any no s'ha fet una acollida per part de l'institució?. Quines accions es portaran a terme des del govern municipal per tal de fomentar els intercanvis i les acollides a la nostra ciutat ja que aquest any el número d'infants acollits ha estat molt inferior?. Quina política seguirà el govern municipal a partir d'ara, en quan a les relacions amb les organismes i organitzacions del Sàhara, i les associacions intermediàries en referència a les acollides d'infants, per tal de seguir mantenint els llaços de cooperació i intercanvi amb els dos pobles?

Sobre aquesta qüestió va respondre el sr. Heredia, qui va dir que la bandera del Sàhara Occidental es va posar el dia de l'arribada dels nens/es sahrauís com a símbol d'acollida per part de la ciutat de Gavà. En aquest exercici – va afegir - hem entès que aquest simbolisme de rebuda quedava enfortit, precisament, amb la col·locació de la bandera el dia de l'arribada, ja que mantenir-la més temps feia que aquest simbolisme anés disminuint. Això també es fa amb altres efemèrides. Respecte a l'organització i desenvolupament del programa de Colònies d'Estiu dels nenes i nenes sahrauís, la Regidoria de Civisme, Immigració, Cooperació i Drets Civils l'ha portat a terme en les mateixes línies d'acció que altres anys. Per motius interns, entre l'Associació d'Amics del Poble Saharai (ACAPS) i la Delegació del Front Polisari de Catalunya, l'organització de las colònies d'estiu a Catalunya – va dir el sr. Heredia - es van veure afectades per importants canvis: el Front Polisari va coordinar directament el projecte conjuntament amb una nova entitat, l'Associació Acció Solidaria amb el Sàhara. Per tant, ACAPS es desvincula del projecte. Aquests canvis d'organització van fer que la campanya de colònies a Catalunya s'iniciés unes setmanes més tard que altres anys anteriors. En la nostra ciutat es va fer una campanya de difusió de material gràfic (díptics informatius i cartells), amb el recolzament de la Regidoria i dels medis de comunicació municipals (Gavà TV, Bruguers i Radio Sellarès). L'Ajuntament de Gavà s'havia fixat per l'estiu 2006 la voluntat d'acollir si més no el mateix nombre de nens/es que l'any anterior, és a dir, 8. Però la resposta per part de la ciutadania de Gavà va ser inferior: al mes de maig s'havien rebut, únicament, 5 sol·licituds d'acollida per part de les famílies de Gavà. El programa d'accions i d'activitats de l'Ajuntament s'ha desenvolupat de la forma habitual amb revisions mèdiques, odontològiques i oculars. Es potencia la col·laboració entre entitats locals per l'organització d'activitats amb els nens/es sahrauís (com és el cas de la Fundació Nostra Senyora de Bruguers), a més de totes aquelles accions i activitats que des de la Institució es venen realitzant de manera habitual. Aquest estiu no s'ha pogut dur a terme la recepció oficial de benvinguda dels nens i nenes degut a que per problemes d'organització central, els nens i nenes finalment ens vam trobar que van anar arribant de manera escalonada a més a més, una de les nenes que havia de venir a la nostra ciutat va marxar a un altre municipi. A mitjans de juliol a Gavà, únicament, havien arribat 3 dels nens que tenien que passar l'estiu al nostre municipi. Aquest fet va impedir realitzar la recepció oficial durant la primera setmana de juliol posat que es va decidir esperar l'arribada de l'última nena per celebrar la Festa de benvinguda. Davant els canvis produïts – digué finalment el regidor - entre el Front Polisari i ACAPS, esperem rebre una valoració general de com han anat les colònies i de les dificultats amb les que s'han pogut trobar aquesta organització (Acció Solidaria amb el Sàhara) per efectuar aquells canvis que es creguin oportuns i també esperar a que aquelles organitzacions locals en les que es trobi ACAPS, com és el cas de la nostra ciutat, es reconverteixi en Acció Solidaria amb el Sàhara. A partir d'aquí, des de la Regidoria estem analitzant el que ha passat aquest any i ja veurem si hi ha canvis l'any proper.

Finalment, en el torn corresponent a EUiA, la sra. Blanco va recordar que en el passat ple del mes de gener de 2006, EUiA va proposar l'adhesió d'aquest Ajuntament al projecte de ciutat amigues de l'infància, "*La ciudad de los niños (niñas)*", i l'equip de govern va comentar que s'estava treballant en aquesta proposta. En relació a aquesta matèria la regidora d'EUiA va formular les preguntes següents: Quines han estat les accions preses en aquest sentit? . En aquella mateixa proposta es plantejava la creació d'un consell de la infància, i la resposta de l'equip de govern va ser "que el projecte educatiu de ciutat podria tenir com a conclusió la creació d'un consell d'infants". Quines accions s'han portat a terme en aquest sentit? En quin estat es troba el procés de projecte educatiu de ciutat, la primera jornada del qual es va realitzar el dia 21 de gener de 2006?.

Va respondre la sra. Anna Becerra dient que, tal i com es va informar, es va establir el contacte i s'estan analitzant els passos i requisits que comporta aquesta adhesió. D'entre els

compromisos que cal executar – va afegir - n’hi ha que de ben segur sorgiran en el procés de construcció conjunta i participativa del Projecte educatiu de ciutat que s’està elaborant. Serà d’aquest acord participat en el marc del PEC que s’acompliran els requisits necessaris per a presentar formalment la candidatura al reconeixement en aquesta xarxa. L’equip de govern està plenament convençut de la importància de ser present en aquest i d’altres fòrums de debat entorn a les polítiques d’infància i seguirà treballant en aquesta línia. Referent a la segona, el projecte Educatiu de ciutat --va dir-- segueix l’esquema que es va presentar a la sessió del consell escolar Municipal i a la jornada del 21 de gener passat. En aquests moments estan concloent els anomenats “mapes” (Mapa Sociodemogràfic, Mapa escolar, Mapa de escolar, Mapa de Recursos Educatius i Mapa de Visions Urbanes), que són les eines d’anàlisi de la realitat educativa de la ciutat que han de servir de base per a la reflexió i posterior articulació de propostes. A més properament es convocarà la reunió de retorn d’aquella primera, efectuada per fer partícips a tots els membres de la comunitat educativa de la nostra ciutat.

Acabat el torn corresponent al Grup d'EUiA, es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el sr. Xavier Alavedra qui va prendre la paraula per a formular oralment els prec o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

En el primer, va recordar que a conseqüència de les obres de remodelació de l'Eixample Gavanenc (concretament dels carrers de les Colomeres i Montflorit), alguns contenidors de la zona van ser reubicats. Ara, un cop han finalitzat les obres, aquests contenidors – digué el sr. Alavedra - no s’han tornat a col·locar als seus llocs d’origen i algunes zones no disposen de contenidors, situació que obliga a molts veïns i veïnes a desplaçar-se a altres carrers per poder llançar les escombraries als contenidors. D’altra banda, la Comunitat de Veïns del C/ del Centre nº 66 – 69 i Colomeres núm. 68, ens han fet saber que van exposar una queixa a l’equip de govern (registre d’entrada núm.: 9757), reclamant una millor distribució dels contenidors, ja que segons aquests veïns hi ha massa concentració de contenidors al carrer del Centre amb Colomeres, i sovint es converteix en l’abocador municipal. La comunitat s’ha queixat de les males olors, de veure bosses d’escombraries per terra, mobles,... i la resposta de l’equip de govern ha estat que la ubicació és la correcta i el volum disponible per a les diferents fraccions a recollir, suficient. A l’efecte adjuntaven una sèrie de fotografies. Va afegir també el regidor de CiU que en un estudi dut a terme per CiU, al c/ del Centre (entre Monflorit i Colomeres) hi havia 5 contenidors (2 normals, 2 ecològics i 1 de cartró); al c/ de les Colomeres (entre Tresols i Centre) hi havia 2 contenidors (1 normal i 1 ecològic); i al c/ Montflorit (entre Tresols i Centre) hi havia 0 contenidors. Finalment, i per tot el que havia exposat CiU pregava que Es faci un nou estudi exhaustiu sobre la correcta ubicació de contenidors a la zona de l’Eixample de Gavà, i per extensió, al resta de municipi, per garantir una perfecta recollida dels residus municipals.

La Sra. Jardí, en relació a aquest prec, va dir que els serveis tècnics de l’Ajuntament de Gavà eren exhaustius a l’hora d’estudiar la correcta ubicació dels contenidors a la via pública. Sempre es comproven totes les possibilitats – va afegir- amb l’objectiu de minimitzar les molèsties als ciutadans i afavorir el reciclatge i el medi ambient. En concret, a més, aprofitant l’estudi realitzat el mes d’abril per a la distribució dels contenidors de la recollida de la FORM, es va confirmar l’emplaçament de tots els del municipi. És per aquest motiu – digué finalment - que a excepció dels contenidors del carrer del Centre, que a causa de les obres van estar traslladats i es retornaran a la cantonada amb el carrer Colomeres, la resta de contenidors s’ha considerat que estan correctament ubicats.

En la segona intervenció el Sr. Alavedra va exposar que, des del passat 28 de març d’enguany, no s’havia convocat cap Comissió (municipal) relacionada amb l’aeroport i, com a conseqüència, tota la informació que tenien sobre les actuacions que s’estan fent a l’aeroport de

Barcelona, les coneixien gràcies a les notícies que apareixen a la premsa, ràdio i televisió. Considerem --va dir el sr. Alavedra-- que com a regidors i ciutadans i ciutadanes del municipi de Gavà, aquesta no és la via per la qual hem de restar assabentats sobre les accions que està duent a terme l'equip de govern en relació a aquest tema. Per això va preguntar: Per quan té previst l'equip de govern convocar la propera Comissió de Seguiment de l'Aeroport?. Per quina raó, fa més de mig any que no se n'ha convocat cap Comissió quan hi ha hagut temes prou importants per a tractar?

Va respondre a aquestes preguntes el Sr. Maniega, dient que la Comissió municipal es reunia de forma habitual cada vegada que l'altra Comisión de Seguimiento Ambiental de las obras del aeropuerto es reuneix i aprova alguna cosa. La no convocatòria de la Comissió municipal esmentada es devia a que durant aquest temps, i una vegada van ser aprovades les noves configuracions de pistes proposades per l'Ajuntament que entraran en vigor el proper mes d'octubre, no havia tingut lloc cap convocatòria de la Comissió de seguiment ambiental de les obres de l'aeroport de Barcelona, ni havia agut cap canvi. Tanmateix i en qualsevol cas --va afegir finalment -- convocarem la propera setmana o l'altra aquesta comissió municipal.

Novament va demanar la paraula el sr. Alavedra per dir que ja estava bé l'anunci de la propera convocatòria de la Comissió municipal, però, després de recordar que el 29 de març l'Alcalde de Gavà demanava un gran pacte sobre el futur de l'aeroport, que el 4 de maig també l'Alcalde havia proposat al president d'AENA la creació d'una Mesa amb aquesta finalitat, que el 13 de juliol l'Alcalde havia anunciat la creació d'una oficina per controlar les qüestions de l'aeroport, que el 14 de juliol havia fet unes manifestacions responent a la Ministra de Foment sra. Magdalena Alvarez, el 21 de juliol, etc. Va dir que això demostrava que havia hagut temes importants que mereixien ser coneguts en el si de la comissió i no per la premsa.

El sr. Maniega va voler intervenir també per dir que en la comissió municipal es parla de les qüestions que prèviament han estat debatudes i/o aprovades en el si de la Comisión de Seguimiento Ambiental de las Obras del Plan Barcelona, i no de les vegades que l'Alcalde de Gavà fa gestions o de les conversacions que porta a terme amb algun dels organismes relacionats amb l'aeroport. També el sr. Alcalde va voler intervenir atès que s'havia fet alguna al·lusió al que havia fet l'alcalde, i en aquest sentit va precisar que el que havia fet no era altra cosa que defensar (i seguiria defensant) la postura de l'Ajuntament davant la proposta de pistes independents previstes per l'any 2008, postura municipal que havia estat tractada prèviament en el sí de la Comissió municipal.

Passant a altra qüestió el sr. Alavedra va parlar de que aquest estiu havia esclatat la polèmica, que ja fa anys que durava, pels problemes per aparcar durant l'època de platja a Gavà Mar. Tot i que Gavà compta amb 4 quilòmetres de platja, va dir el regidor de CiU, no disposa d'una infraestructura d'aparcaments que permeti absorbir el volum de gent que ve a gaudir de la platja. Aquesta manca d'aparcament ha portat a cometre actes incívics durant tots els estius, que ocasionen molèsties a tots els veïns i veïnes que viuen durant tot l'any a Gavà Mar, i que ja han reclamat en més d'una ocasió que es posi solució perquè hi hagi un equilibri sostenible. En un article publicat a La Vanguardia el passat 17 de juliol, es posa de manifest la polèmica ocasionada pels pilons instal·lats recentment per l'Ajuntament. Una informació que l'AAVV de Gavà Mar titlla de falsa, ja que segons l'AAVV des de l'any 1998 no s'ha col·locat cap piló a la zona per evitar que els cotxes aparquin damunt les voreres. En relació a aquesta qüestió CiU preguntava: És veritat que l'Ajuntament ha col·locat noves pilones? Si es així demanen que ens indiquin en quins carrers i en quines dates. I d'altra banda, ha pensat l'equip de govern en ubicar alguna zona d'aparcament, perquè la gent que acut a la platja a l'estiu no entorpeixi el bon funcionament del barri?

Va contestar el sr. José Obispo dient que al mes de març de 2006 s'havien posat de manifest algunes deficiències en el balissament amb pilones del barri de Gavà Mar, i des de l'Ajuntament de Gavà --fa afegir-- es van donar ordres per a la seva reposició i, en alguns casos, ampliació. Concretament aquesta es va fer entre els mesos de maig i juny als carrers Sitges, Vandellòs, Salou, Sant Feliu, Palafrugell, Garraf, Cadaqués i Av. Del Mar. Pel que fa a la zona d'aparcament, per qüestions de localització i d'oportunitat -- digué finalment -- l'Equip de Govern no estima prioritari ubicar més estacionaments dels que ja disposa el barri.

En la quarta intervenció el Sr. Alavedra va recordar que alguns Ajuntaments, amb l'objectiu d'apropar els serveis municipals a les persones sordes i sordcegues, disposen d'un servei d'interpretació de signes. Amb aquest servei s'aconsegueix donar un pas endavant en la integració de les persones discapacitades, i facilita que les persones sordes i sordcegues no s'hagin d'adreçar a les oficines d'informació acompanyades per ningú. Sobre aquesta qüestió preguntava: Té pensat l'equip de govern posar en marxa dins l'Ajuntament un servei d'interpretació de signes per ajudar a les persones amb discapacitat a integrar-se plenament a la societat?

Vas contestar la sra. Carmen León dient que l'Ajuntament treballava per atendre la diversitat --sigui quina sigui la seva situació-- de les persones a que atén. Estudiarem -- va dir -- aquesta proposta que vostè esmenta, així com d'altres possibilitats (per exemple, la formació de persones d'atenció directa als ciutadans i ciutadanes en llenguatge de signes, etc.).

En la darrera intervenció el sr. Alavedra es va referir a que durant l'estiu l'empresa municipal, Gavanenca d'Obres, S.L. havia realitzat diferents actuacions de millora i manteniment a les cinc escoles públiques de la ciutat de Gavà. El pressupost era d'un total de 180.000 Euros. De les obres executades aquest estiu a les escoles de la nostra ciutat, ha quedat alguna pendent?, va preguntar el sr. Alavedra.

La sra. Anna Becerra, per part de l'Equip de Govern, va respondre dient que no havia quedat cap obra pendent. S'han executat --va dir-- totes les obres previstes segons les previsions i condicionants d'inici i fi d'obra. Només cal ressaltar que falta per finalitzar l'obra dels lavabos del CEIP Marcel·lí Moragas, degut a que el període d'execució preveia iniciar-se a les darreries de juny i no va poder-se iniciar degut a les necessitats del propi centre. Aquest fet --digué finalment-- va ser comunicat a la direcció i es va consensuar el termini d'execució de l'obra.

Finalment, i en quant els precís o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al Sr. Marcel·lí Reyes, integrant del Grup municipal de ERC.

En un primer, va recordar --com a antecedents-- que el passat 27 de juliol es feien públiques dues sentències (núm. 693 i 695) que, com a resultat dels recursos contenciosos 1023/2002 i 217/2003, declaraven il·legal l'ordenació del front marítim de Gavà establerta pel Pla Parcial de Central Mar, en l'última modificació aprovada el 27 de setembre de 2001 pel Ple Municipal de l'Ajuntament de Gavà (acord en què la majoria del PSC va desestimar, entre d'altres, al·legacions d'Esquerra Republicana i dels veïns de la zona, i en canvi va estimar les al·legacions d'immobiliàries privades, entre elles Vèrtix i filials), i també declaraven il·legal el projecte de Centre Cívic de Gavà Mar, especialment l'ús de restauració que, a través d'una concessió privada, s'està donant a un edifici annex. Les sentències, va dir el sr. Reyes, a més de representar un cop molt dur contra la política urbanística municipal i mostrar els errors i il·legalitats que s'han comès, anul·len l'ordenació urbanística en què es va basar la construcció tant de l'hotel de Gavà Mar, impulsat per la immobiliària Vèrtix, com del centre d'esports privat

Accura, situat en terrenys públics. Per això preguntava: - Té coneixement el govern local de les sentències esmentades? - Té previst el govern local acatar les esmentades sentències judicials i, en conseqüència, anul·lar els acords d'atorgament de llicència d'obres a l'hotel i al gimnàs esmentats, i deixar sense efecte la concessió administrativa de dret d'ús de superfície d'aquest últim?. - Té previst el govern local acatar les esmentades sentències judicials i, en conseqüència, cessar immediatament l'activitat del restaurant annex a l'edifici del Centre Cívic de Gavà Mar, que és una concessió municipal?

El sr. Vicente Navarro, en nom de l'Equip de Govern, va respondre que, del text de la pregunta que feia a l'equip de govern, es podria deduir que l'ordenació urbanística del front marítim de Gavà es il·legal. I ni molt menys que sigui un cop contra la política urbanística municipal. Les sentències – va dir el sr. Navarro - no diuen que s'hagi comès cap infracció urbanística, diuen simplement que el procediment empleat no ha estat el correcte i que no solament era necessari modificar el Pla parcial, sinó que a més, era necessari haver modificat el Programa d'actuació urbanística, norma de rang superior al Pla parcial. Però, a més i com vostè sap, el mecanisme fet servir per l'ordenació del front marítim de Gavà, es a dir, exclusivament la modificació del Pla parcial, fou el mecanisme que el Departament d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya i el seus serveis jurídics van estimar com apropiats des del punt de vista legal. Per tant: 1. L'Ajuntament té coneixement de les dues sentències. 2. L'Ajuntament les ha recorregut per no estar d'acord amb els arguments jurídics que s'expressen en les sentències. 3. Un cop tinguem una sentència ferma, els serveis jurídics de l'Ajuntament informaran del procediment a seguir per a complir-la.

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta d'ERC. I així el Sr. Marcel·lí Reyes, i com antecedents, es va referir a que, d'una banda, la setmana de l'11 al 15 de setembre s'ha anunciat que l'estació de RENFE de Gavà quedarà sense personal d'atenció al públic, i el servei als viatgers es canalitzarà només a través de les màquines automàtiques. La retirada total d'aquest personal representa una pèrdua per a la ciutat, ja que en cas d'avaries, incidències o altres problemes, d'altra banda molt habituals els darrers temps, els viatgers no podran recórrer a ningú ni rebre informació directa. D'altra banda, l'any 2003, Esquerra Republicana va aconseguir, a través d'una iniciativa parlamentària al Congrés dels Diputats, que l'estat es comprometés a l'arranjament integral de l'estació de Gavà, amb la construcció d'un nou pas subterrani, el recreixement de les andanes, la construcció d'una nova marquesina, i l'adaptació dels accessos a l'andana central a través d'ascensors. Aquesta obra es va incloure, l'any 2004, al Pla de Millora d'estacions de rodalies de RENFE a Barcelona 2005-2006, però no tenim notícia que, malgrat que el projecte ja estava enllestit l'any 2005, s'hagin licitat les obres. Finalment, hem tingut notícia que l'alcalde s'ha entrevistat darrerament amb responsables de RENFE, per la qual cosa preguntem: - Ha aconseguit el govern local impedir la desaparició del personal d'atenció al públic de l'estació de Gavà? En cas negatiu, quins són els motius adduïts per RENFE per eliminar-lo?. - Té coneixement el govern local dels motius pels quals la reforma de l'estació pateix tant de retard sobre el previst inicialment? En cas afirmatiu, quins han estat els motius del retard de les obres?. Quan està previst que comencin les obres de remodelació de l'estació de Gavà?

Va contestar el Sr. Vicente Navarro dient que l'Ajuntament de Gavà es preocupava per la qualitat del servei de rodalies de Renfe, motiu pel qual – va dir - s'ha sol·licitat en diverses ocasions que es posin les mesures adients per restablir la qualitat del servei del transport, tant en quan als horaris com a l'atenció directa als ciutadans. L'equip de govern de l'Ajuntament de Gavà ha estat negociant amb rodalies Renfe, en el sentit de la reforma de l'estació de Gavà. El projecte que te rodalies Renfe, des del nostre punt de vista, no reuneix els mínims necessaris per considerar-lo una veritable reforma adaptada als requeriments i necessitats dels ciutadans de Gavà. Per això l'equip de govern, s'ha posat en contacte amb els responsables de les

inversions en infraestructures ferroviàries per acordar els termes d'un projecte d'inversió més important que amplii l'àmbit d'actuació en aquesta estació i ho integri en el seu espai continu de la Rambla i el carrer Salamanca.

En una tercera intervenció el sr. Reyes es va referir a que, aquest curs 2006-2005, cap de les institucions locals que imparteixen cursos de formació no reglats, com ara les aules de formació, el Centre de Suport a l'Empresa o el Consorci per a la Normalització Lingüística, imparteix cap curs de català de nivell bàsic (nivell bàsic o A d'acord amb els estàndards de la Unió Europea). A conseqüència d'aquesta mancança, els immigrants o altres persones que, desconexades del català, vulguin iniciar-se en aquesta llengua, no ho poden fer a través de classes gratuïtes, i han de buscar-se solucions particulars a través d'acadèmies privades. Aquesta mancança representa – va dir el regidor d'ERC - un incompliment de l'establert al Pla de Nova Ciutadania, que estableix que hi haurà cursos d'iniciació al català per als immigrants. Aquesta mancança, finalment, contrasta amb l'esforç del govern municipal en els cursos d'iniciació a d'altres llengües, ja que aquest curs està previst que s'imparteixin, de forma gratuïta i amb suport municipal, classes d'iniciació a l'espanyol, l'anglès, l'italià i l'àrab. Per tot el que havia exposat, el sr. Reyes preguntava: Per què, incomplint l'establert al Pla de Nova Ciutadania, l'Ajuntament no ofereix, bé directament o bé a través dels consorcis que realitzen cursos fora de l'ensenyament no reglat en què participa, classes d'iniciació al català?. És més important per al govern local que la ciutadania aprengui l'àrab, l'anglès, l'italià i l'espanyol que no el català, el coneixement del qual és d'altra banda obligatori d'acord amb l'Estatut que els partits del govern local van defensar?

Contestant a l'anterior, el sr. Heredia va recordar que en el plenari celebrat el passat 14 de juny, es va aprovar el Pla de Nova Ciutadania. L'equip de govern – va dir - es va comprometre al compliment del programa previst al Pla al transcurs curs del 2006 – 2007. En el període 2006 s'han portat a terme diferents projectes dins del marc del Pla Local de Nova Ciutadania: - S'ha elaborat una Guia d'acollida pels ciutadans estrangers recent arribats a la nostra ciutat en diferents idiomes: català, castellà, anglès i àrab amb l'objectiu d'informar-los i facilitar-los l'acollida. - S'ha consolidat l'assessorament laboral a través d'entitats com CITE per facilitar la integració laboral i ocupacional dels ciutadans estrangers que resideixen o treballen a la nostra ciutat, a la vegada que es participa amb Creu Roja al projecte Elforas per promoure la sensibilització, la reducció de prejudicis i la formació de les persones immigrants. -- S'estan realitzant Tallers Interculturals als IES de la nostra ciutat per fomentar l'educació intercultural basada en la igualtat, la solidaritat i el respecte a la diversitat de cultures, en el marc del diàleg i la convivència. - El programa pel coneixement del entorn és una altre de les accions destinades a facilitar la incorporació dels nous ciutadans al nostre municipi, mostrant el patrimoni de la ciutat o la història de la ciutat entre d'altres. - Aquest any 2006 també s'està treballant en la mediació comunitària com un element clau per facilitar i afavorir les relacions entre joves i adults fomentant la participació dels immigrants en les dinàmiques socials de la ciutat. - També, s'està realitzant un treball de camp entre la població estrangera de la ciutat per esbrinar les necessitats, les problemàtiques i oportunitats per obtenir informació sobre les que portar a terme les polítiques adequades. S'ha de destacar – va afegir el sr. Heredia - que en aquest estudi es posa un especial èmfasi en l'ús dels idiomes en els diferents àmbits de la vida de les persones enquestades així com, en l'interès per aprendre les llengües oficials i en quins horaris. Concretament, 4 de les 21 preguntes de les que consta la enquesta fan referència a l'idioma. Dir-li a ERC que no hem incomplert el Pla Local de Nova Ciutadania sinó, com pot veure, s'està fent un gran esforç des de la seva aprovació (el passat 14 de juny) fins ara per complir amb allò acordat dins del Pla. ERC deuria, si fos una força política coherent, disculpar-se perquè sempre fa acusacions per difamar al govern i després a la Institució i per desmotivar a aquella gent que ha posat molta obstinació en poder participar en un projecte de Pla Local de Nova Ciutadania

amb paraules d'Incompliment, Il·legalitat, etc. Una vegada finalitzat el treball de camp que estem realitzant entre la població estrangera de la nostra ciutat podem veure, també, els cursos de formació que haurem de realitzar. També comentar-li que a la nostra ciutat s'està realitzant una oferta pública de català, a través del Consorci per a la Normalització Lingüística (CNL) de nivells B,C i D. Aquest últim en el marc de les Aules Municipals de Formació d'Adults. Respecte del Nivell A, comentar que el Consorci per a la Normalització Lingüística és autònom en la programació de la seva oferta formativa. Aquesta decisió respon a les anàlisis que els i les responsables del Consorci per a la Normalització Lingüística Eramprunyà realitzen de les necessitats dels ciutadans i ciutadanes i de les demandes que reben. S'ha de mencionar que en el programa d'actuació del Consorci per al període 2006 – 2008, es preveu l'oferta de cursos d'aquestes característiques vinculades a Plans d'Accollida, o de Nova Ciutadania, com és el cas de Gavà. Remarcant també que s'han posat en marxa iniciatives per acostar la llengua catalana a nivell oral, de forma no reglada, a través de propostes com voluntaris de la llengua, visites a equipaments municipals al marc de cursos de conversació, etc. Pel govern municipal, és molt important --va dir finament-- l'aprenentatge de la llengua catalana, com també ho és l'aprenentatge d'altres llengües, en un entorn en el que el coneixement d'altres llengües és, a més a més de necessari i enriquidor a nivell personal, un element de qualificació professional cada vegada més imprescindible al mercat laboral. No hem incomplert els Acords del Tinell ni l'Estatut, ni tampoc els acords del govern local, ja que els temes lingüístics són per a nosaltres, tan importants, com per a vostès.

Passant a un altre tema, en representant d'ERC va recordar també que el març de 2005, el Grup Municipal d'Esquerra Republicana es va adreçar al govern local per conèixer quines accions preventives es realitzarien per evitar que el mosquit tigre colonitzés en zones de Gavà, i esdevingués un perill seriós per a la salut de la ciutadania. La resposta municipal, va dir el sr. Reyes, en línia amb el que és habitual, indicava que la situació estava controlada i que no hi havia res a temer, per part de la població local. No obstant això, a finals d'aquest estiu 2006 ja han aparegut els primers casos de picades a Gavà per exemplars d'aquesta agressiva espècie de mosquit. Per sort, l'arribada de les pluges i la baixada de les temperatures han fet que la colonització del nostre territori no hagi afectat gaire gent, però si no s'actua, de cara a l'estiu vinent la situació pot esdevenir perillosa. Per tant calia preguntar: Per què no s'ha pogut impedir, malgrat la suficiència amb què s'expressava el govern local ara fa un any i mig, que el mosquit tigre colonitzés àmplies zones de la marina i els estanys de Gavà?. Quines mesures estan previstes per evitar que l'estiu vinent la població local es vegi seriosament afectada per aquesta plaga?

En referència a aquesta pregunta plantejada pel senyor Marcel·lí Reyes i Vidal, relativa a l'aparició dels primers exemplars del mosquit tigre al municipi de Gavà, el sr. Víctor Carnero va informar el següent: 1. L'Ajuntament de Gavà té un conveni de col·laboració per a la vigilància i el control de mosquits a tot el terme municipal de Gavà amb el Consell Comarcal del Baix Llobregat. A les prospeccions realitzades l'any 2005 no es va trobar en cap indret la presència del "mosquit tigre" (*Aedes albopictus*). 2. A principis del mes de setembre, des del Consell Comarcal ens van informar la detecció de larves i adults d'aquest insecte de forma molt localitzada a la zona industrial del municipi de Gavà, procedint-se a realitzar un tractament específic de la zona afectada. En cap cas s'ha detectat als nuclis urbans ni a les zones de la marina ni els estanys de Gavà, ja que aquesta espècie no sol colonitzar els estanys i correderes, atès que no és el seu hàbitat més adient. 3. Malauradament, la dispersió de qualsevol espècie nova no es pot preveure amb quin termini es realitzarà, amb la qual cosa l'Ajuntament adoptarà les recomanacions dictades pels tècnics de control de mosquits, i impulsarà les actuacions preferentment de prevenció per contenir al màxim la seva dispersió geogràfica.

Finalment, i per acabar el torn de precís i preguntes formulades per escrit abans de la sessió, el sr. Reyes, després de dir que, els passats dimarts 12 i dimecres 13 de setembre, Gavà va ser afectada per un episodi de pluges torrencials i petits tornados al litoral, va preguntar: - Quines incidències i afectacions va provocar la meteorologia a la ciutat?.- Quins efectes es van produir sobre l'abocador del Garraf?. - Com en van ser afectats els semàfors i el servei de subministrament d'electricitat?. - Quines infraestructures, edificis, instal·lacions o vies públiques van patir danys?

Contestant les preguntes formulades el sr. José Obispo va dir que, els passats dies 12 i 13 de setembre, varen caure sobre Gavà més de 70 litres per metre quadrat. Malgrat això – va afegir - el comportament dels sistemes de prevenció i actuació tant personals com materials van funcionar correctament, així com pràcticament totes les infraestructures municipals. Efectivament es va produir un petit “tornado” que va entrar des de la costa, a l'alçada del carrer Premià, fins arribar a la C-32. Hi ha constància de petits desperfectes en algunes propietats privades del carrer de la Marinada.

En contacte amb el gerent del abocador del Garraf, ens va comunicar que el seu funcionament era normal i no havien tingut problemes. Per altra banda van haver petits talls en el subministrament elèctric de poc temps que varen afectar al funcionament del semàfor de la Rambla, que es van solucionar ràpidament. Quant a l'afectació de la via pública, es va produir un petit embassament al carrer Progrés prop del carrer Tarragona, a la zona industrial, que va desaparèixer poques hores després de deixar de ploure.

DECLARACIONS POLÍTiques

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA CONJUNTA PELS GRUPS MUNICIPALS PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC) I INICIATIVA PER CATALUNYA-ELS VERDS-INDEPENDENTS PER GAVÀ (IC-EV-IG) EN RELACIÓ A LA COMMEMORACIÓ DEL 8 DE SETEMBRE COM A DIADA DEL COOPERANT I EN RECONeixEMENT DE LA TASCA DE LES ORGANITZACIONS NO GOVERNAMENTALS PER AL DESENVOLUPAMENT

Aprovar la Declaració Política, presentada conjuntament pel Grup Municipal del PSC i pel Grup Municipal d'IC-EV-IG, en relació a la commemoració del 8 de setembre com a Diada del Cooperant, i en reconeixement de la tasca de les organitzacions no governamentals per al desenvolupament, declaració que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:

Primer.- Afirmar que la lluita contra la pobresa i la desigualtat en el món és un dels majors reptes que té la nostra societat en aquests moments. Que acabar amb la pobresa és no només un compromís ètic de primer ordre sinó a la vegada una de les condicions bàsiques per assolir un món més just i pacífic.

Segon.- Manifestar que la lluita contra la pobresa té avui un programa comú assumit per tota la comunitat internacional que es concreta en el compliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni en 2015.

Tercer.- Reconèixer el compromís de persones i organitzacions de Gavà i de la resta del país amb la cooperació al desenvolupament, com a exemple per tota la societat i per totes les

institucions. Un compromís que com a tal ha de ser reconegut i valorat i que resulta bàsic per aconseguir eradicar la pobresa al món.

Quart.- Demanar al Govern Central que continuï desenvolupament accions com ara l'Estatut del Cooperant o la declaració del dia 8 de setembre com a Diada del Cooperant, accions que contribueixen al reconeixement del treball d'aquestes persones i d'aquestes entitats a favor d'un món més just.

Cinquè.- Comunicar aquests acords a la secretaria d'Estat de Cooperació Internacional del Govern Central; Secretària de Relacions Internacionals de la Generalitat de Catalunya; Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació locals.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per disset (17) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Seguidament, el Sr. Alcalde va dir que s'havia presentat una declaració política conjunta, presentada pels grups municipals del PSC i d'IC-EV, relativa a la commemoració del 8 de setembre com a Diada del Cooperant i en reconeixement de la tasca de les organitzacions no governamentals per al desenvolupament.

A continuació, després de que la Sra. Bruguers Jardí hagués donat lectura de la part dispositiva de la declaració, va fer ús de la paraula el Sr. Juan Antonio Heredia, només per assenyalar que aquesta era una vella reivindicació dels cooperants i de les ONG's, recordant que finalment el dia 28 d'abril es va aprovar en consell de Ministres l'Estatut del cooperant, el qual hauria de servir per reforçar la tasca que havien estat realitzant durant molts anys. A més, va dir el Sr. Heredia, aquest Estatut reconeixia per primera vegada tant drets com deures, i molt en especial, drets de caràcter laboral, de tal manera que podrien treballar amb unes majors garanties d'estabilitat.

Per la seva banda, el Sr. Marcel·lí Reyes va manifestar que el grup municipal d'ERC li donaria suport, si bé considerava que potser es podria fer alguna cosa més al respecte, indicant a aquests efectes que seria bo que es podés mantenir un compromís per part de tothom, consistent en la implantació d'alguna cosa similar a un mecanisme que ens mantingués vigilants en aquesta qüestió, una espècie d'alerta permanent. Tanmateix, el Sr. Reyes va dir que feia pocs dies que una organització que englobava a unes quatre-centes organitzacions de més de vuitanta països, ja havia manifestat que de no existir un compromís a nivell internacional molt seriós, no es podrien assolir els objectius que s'havien fixat pel 2015, sinó que en alguns casos, caldrien entre quaranta i seixanta anys, i que per aconseguir-los tots, ens en podríem anar a uns dos-cents seixanta anys. Per tant, la declaració presentada estava molt bé, sempre i quan s'entengués que no era més que un altra pas en el bon camí, però que tots plegats petgèssim l'accelerador per transmetre l'anterior al nostre entorn, a les entitats i a les altres institucions polítiques.

2) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA EN DEFENSA DE LA REHABILITACIÓ PÚBLICA I L'ANUL·LACIÓ DEL JUDICI SUMARÍSSIM DEL PRESIDENT LLUÍS COMPANYS.

Aprovar la Declaració Política presentada pel Grup Municipal d'ERC, en defensa de la rehabilitació pública i l'anul·lació del judici sumaríssim del president Lluís Companys, declaració que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:

1er.- Manifestar al govern espanyol el desig que iniciï les accions necessàries perquè, en compliment de la resolució del Congrés de Diputats 162/000071, de 28 de setembre de 2004, anul·li el consell de guerra sumaríssim contra el president de Catalunya, Lluís Companys, així com el dels altres milers de consells de guerra sumaríssims portats a terme durant els anys de la repressió franquista.

2on.- Així mateix, manifestar el desig que el govern espanyol continuï amb determinació la tasca iniciada de rehabilitació, pública i plena, de l'honorabilitat i la dignitat del president de Catalunya, Lluís Companys, i la resta de víctimes de la repressió franquista, així com al poble de Catalunya, representat per les seves institucions.

3r.- S'acorda trametre aquesta declaració al Parlament de Catalunya, a la presidència de la Generalitat, i al Congrés dels Diputats, al Senat, als diferents grups polítics amb representació en aquelles cambres, i a la presidència del govern espanyol.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per disset (17) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Marcel·lí Reyes va donar lectura a la part dispositiva de la declaració. A continuació, va manifestar que sobre aquest text, s'havia rebut una proposta d'esmena per part del grup municipal socialista, mitjançant la qual es presentava un text alternatiu a l'apartat segon, indicant que potser seria més lògic que l'expliqués la seva portaveu, avançant això no obstant que el redactat el trobava acceptable, encara que potser desvirtuava una mica el que es pretenia dir en un principi en aquest punt 2, tal com li havien fet veure els companys d'EUiA. Així doncs, si s'acceptava l'esmena presentada pel grup socialista, probablement fos també necessari incorporar com a mínim el sentit de la part final de que ja deia aquest apartat 2. Certament – va dir el Sr. Reyes -, la declaració es centrava en la figura de Lluís Companys, però tant en l'exposició com en la resta de punt es feia referència a la resta de víctimes de la repressió, donant-se el cas que l'esmena presentada pel grup municipal del PSC se centrava exclusivament en el president Lluís Companys.

La Sra. Bruguers Jardí va manifestar que el seu grup no tenia cap mena de problema amb els punt primer i segon, si bé respecte d'aquest punt segon va fer notar que s'especificava que la celebració de l'acte solemne de desgreuge tindria lloc al castell de Montjuïc, i en aquest sentit, el seu considerava que això tancava massa l'acte. A aquests

efectes, la Sra. Jardí va dir que en realitat, el que es pretenia era, més senzillament, recollir l'esperit, però que la concreció del lloc a on celebrar l'acte de desgreuge no quedés tant predeterminada, deixant-ho una mica més obert, ja que de vegades l'experiència demostrava que deixar una cosa tant tancada podia donar lloc a desacords d'última hora. D'altra banda, la Sra. Jardí va recordar que ja en el punt primer es parlava d'anul·lar els consells de guerra sumaríssims, però que si en el fons, el problema era que en l'acte públic de desgreuge hi podés quedar inclòs tothom, no hi havia cap problema al respecte.

Per la seva part, la Sra. Emma Blanco va manifestar que tal com havia dit el Sr. Reyes, al veure l'esmena formulada, el grup d'EUiA no tenia cap inconvenient en acceptar-la, si bé semblava que hi trobaven a faltar l'esperit que existia al principi, de tal manera que havien proposat un simple afegitó, el text del qual quedaria de la següent manera "Així mateix, manifestar el desig de que l'Estat espanyol continuï amb determinació la tasca ja iniciada de rehabilitació pública i plena de la honorabilitat i dignitat del President de Catalunya Sr. Lluís Companys i de la resta de víctimes de la repressió franquista". En aquest sentit, EUiA pensava que amb l'esmena que havia fet el PSC, potser se centrava massa en la figura del President, certament molt important, però al mateix temps també pensaven que calia rehabilitar públicament a tots aquells milers de persones que van ser víctimes de la repressió franquista, aquelles persones que des de la cotidianietat i des de la seva vida privada, van veure i van patir les conseqüències d'aquest règim dictatorial, i que van marcar no solament les seves vides del moment, sinó també a d'altres generacions que van partir el silenci de les pèrdues, de la violència i de la desmemòria, desmemòria que durant anys havia marcat la nostra tendència històrica, i que per sort, podíem veure com des de diferents instàncies, com per exemple l'Estat espanyol o la Generalitat de Catalunya, a través de la Conselleria de Relacions Institucionals i Participació, s'estava treballant no solament en recuperar la figura de les persones públiques més rellevants, sinó les d'aquelles altres milers de persones que van ser tant sols herois anònims.

Acabada aquesta intervenció, el Sr. Alcalde va demanar si algun altre grup volia prendre la paraula. En no ser així, el Sr. Alcalde va dir que hi ha via una esmena presentada pel grup municipal del PSC, si bé corregida per una esmena del grup d'EUiA. En conseqüència, el Sr. Alcalde va demanar al Sr. Reyes quina era la seva posició en aquests moments respecte de les esmenes presentades a la seva declaració.

Va respondre el Sr. Reyes, indicant que entre tots plegats s'havia treballat massa tard i amb massa precipitació, indicant en aquest sentit que l'esmena d'EUiA l'havia conegut aquesta mateixa tarda. Tot i amb això, el Sr. Reyes va dir que el seu grup fins i tot estava disposat a anar més enllà del que havia dit la Sra. Bruguers Jardí, afegint que entenia la seva argumentació, i d'aquí la seva disposició a acceptar d'entrada l'esmena del PSC, ja que fent memòria, va recordar que en una ocasió, es va portar a terme un acte al qual va assistir la Sra. Vice-presidenta del Govern, acte que va quedar una mica deslluït, per raons que ara no venien al cas. Tanmateix però, en la línia del que havia dit la Sra. Emma Blanco, considerava convenient incloure l'esmena d'EUiA, de tal manera que acceptava el redactat alternatiu del PSC amb l'afegitó d'EUiA.

Després de llegir-se per part del Sr. Reyes l'acord tal com quedaria redactat, la Sra. Bruguers Jardí, en nom del grup socialista, va donar la seva conformitat al text, procedint-se a continuació a la votació de la declaració.

3) - DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA UNIDA I ALTERNATIVA PEL SÀHARA OCCIDENTAL

Aprovar la Declaració Política presentada pel Grup Municipal d'EUiA, sobre el Sàhara Occidental, declaració que, després del debat i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, diu així en la seva part dispositiva:

1. Instar al Govern espanyol a emprendre una acció decidida per a que el procés de descolonització del Sàhara Occidental finalitzi de forma justa amb el referèndum d'autodeterminació, que encomani a l'ONU la responsabilitat de la sobirania sobre el territori administrant-lo fins la organització del referèndum d'autodeterminació.
2. Instar al Govern espanyol a que exigeixi al Govern del Marroc que cessi la repressió, la llibertat de totes les persones sahrauís detingudes per qüestions polítiques i el respecti els Drets Humans, permetent l'apertura de la regió i l'accés d'observadors/es internacionals al territori.
3. Fer arribar aquests acords al Govern Espanyol, a tots els grups polítics representats al Congrés dels Diputats i Diputades, al Front Polisari i a l'Unió Nacional de Dones Saharauis, a l'Associació ACAPS de Gavà, i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació local.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per disset (17) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La Sra. Emma Blanco va donar lectura a la part dispositiva de la declaració, amb la incorporació de l'esmena formulada pel grup del PSC, si bé prèviament va dir que com era prou conegut, estàvem en presència d'un territori que havia esdevingut un punt estratègic, i que havia patit, d'una banda, la colonització espanyola, i d'altra, a partir de 1975, la marxa verda amb l'ocupació del Marroc, el qual impedia que la República Àrab Saharai Democràtica pogués ser un país en sí mateix, sense haver de patir l'espoli dels seus recursos, i sense haver de suportar l'exercici de la repressió i la violació dels drets humans per part d'aquest estat.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint-i-dos hores i vint minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa